

NGAY ĐÂY

NAM THƯ NAM - THƯ BAY 31-8-40 - SỐ 223, GIA ÔP 12
TOA SOAN VÀ TRÍ SỰ: 80, BƯƯƠNG QUAN THANH - TEL. 874

MỐI TÌNH CHÂN THẬT
— Em ! một phút gần em là... 60 giây

Kính Thuốc

Kính hiệu *Filocros* là hàng tốt nhất để di ngoài nắng, giá từ 4p. trở lên. Bán đủ thứ kính lão (viễn thị) và cận thị. Có nhiều kiều gọng nhựa, gọng kẽm, gọng vàng rất đẹp và chắc chắn. Có máy lắp mắt kính và chửa gọng kính.

Gửi Kính hóa giao ngan
đào lấp
27, Hàng Gai, Hanoi

Đã có bán :

Vua Quang Trung

Lịch sử tiêu thuyết của Phan
Trần Chúc, giá 0p.60

Lở bước sang ngang

Thơ Nguyễn Bình, giá 0p50

Lan Hữu

Tiêu thuyết của Nhượng Tống
giá 0p50

Ngoại tình

Tiêu thuyết của Vũ Trọng Can
giá 0p40

Chiêu

Tiêu thuyết của Nguyễn Xuân
Huy giá 0p40

Một tháng với ma

Tiêu thuyết của Lưu Trọng Lư
giá 0p25

Nhà in Lê-Cường

96 Route de Hué Hanoi
xuất bản

NHÀ THUỐC

88, phố Huế, HANOI
và có đại lý khắp nơi

HỒNG KHÈ

Op.10 Thoái Nhiệt Tán phật 12 tay, nấm phút khỏi cảm sốt, nhức đầu. Op.15

Phát Lạnh phật 12 tay, nấm phút khỏi sốt rét ngã nước. Op.20 Phấn Foda soa một tí vào nách hết mùi hôi ngay tức khắc. Op.30 Thuốc Hò Gà phật 12 tay, uống khỏi miệng trẻ em rút cơn ho ngay. Op.20 Thuốc đau Dạ dày dương cơn đau uống khỏi hẳn và không đau lại nữa. Tỉnh ngộ Giới Yên phật 12 tay, thuốc nước 1p.00, thuốc viên 0p.50 ai cai thuốc phiện cũng bỏ hẳn được, vì không trộn lẫn chất thuốc phiện. Bắt đầu uống thuốc cai bỏ hút ngay, vẫn đi làm việc như thường. Thuốc Trường Sinh ngâm rượu, lõi 1p.00, hộp nhỏ

0p.35 ngâm với một chai rượu uống ngọt và bồ huyệt, bồ thận, bồ tỳ, lại trừ được các bệnh đờm, bệnh tè, thấp, bệnh ngã nước, bệnh vàng da, bệnh phong tích v.v... Sâm nhung bách bồ Hồng Khè 1p.00, các ông dùng hộp vàng, các bà dùng hộp bạc, uống trong một ngày đã thấy khỏe mạnh, thật là VUA các thứ thuốc bồ hiện thời. Tráng dương kiên tinh bồ thận số 47 chai 1p.00, mỗi gói Op.25 sau khi uống 3 giờ đã thấy cường dương, tinh kiên và đặc, uống nhiều bồ thận, không có hại như dùng những thứ thuốc « phòng thuật » nhảm nhí. Thuốc Lậu Hồng Khè số 30 (Op.60) khỏi rút nọc lậu. Thuốc Giang mai Hồng Khè số 14 (Op.60) khỏi rút nọc Giang mai. Thuốc Hồng Khè chữa bệnh tinh-có tiếng, hắc cử no, đến Hồng Khè là người ta nghĩ ngay đến thuốc lậu, giang mai.

Nhà thuốc Hồng Khè và đại lý
Hồng Khè các nơi đều có biểu sách
Gia-dinh Y-dược và sách Hoa
nguyệt cầm nang, ai cũng nên
đọc để phòng thân và trị bệnh.

HẠNH PHÚC GIA ĐÌNH

Nhan các bà tới kỳ ở cũ!
Muốn tốt tươi nên giữ màu da!
Hoa Kỳ Rượu Chồi nên soa!
Dung nhan lại thấy đậm đà hơn
xưa!
Vừa giàn huyết, lại vừa rắn cốt!
Vẻ doan-trang đẹp tốt như khong.
Ngày xuân càng đượm sắc hồng.
Càng tươi màu thắm, càng nồng
lâm yêu.

Giới thiệu ban gái
Bảo-Tiệm HỒNG-LOAN

chì giùm ai mắc BỆNH LÃO

Bệnh ho hú, ho ra máu, ho khạc khắc, ho có đàm trắng, ra mồ hôi, bệnh nhon có khi bị thành nóng lạnh, mà đã điều trị thuốc Tây, Nam không dứt, nên uống thuốc già truyền của cụ Trịnh bài Long (nhà tên ông đốc học Hào). Thuốc để chờ đợi muôn người. Có 2 thứ : thứ 8p. và thứ 8p50. Ở mua thuốc gửi mandat chờ ông:

TRINH VAN HAO
Directeur Escale
Villa N° 110 Rue Vassigne
TÂN-DỊNH, Saigon

Thuốc Quân và xi-gà

MELIA

hút êm dạng
và thơm ngon

Đại lý độc quyền L. RONDON et Cie Ltd
21 Boulevard Henri Rivière — Hanoi

TÚ SÁCH DỜI MỚI

LOẠI SÁCH
LỰA CHỌN

Người, ngợm!

tập truyền thần các nhân vật của Tam-Lang 0p25

Ai tình

xét theo tâm lý và y-học của Thu-An 0p55

Rượu cản chẳng uống mà say!

tiêu thuyết của Nguyễn khắc
Mẫn 0p35

Dời vô định

(tái bản)
tiêu thuyết của Phạm Ngọc
Khôi 0p40

Dịch văn Tàu :

Cô gái giặt sa

tiêu sử Tây Thi, của Hồ
Lâm 0p35

Dịch văn Đức :

Bức thư của người không quen

dịch giả Lan-Khai 0p35

15 septembre 1940, phát hành :

Những ngày sa ngã

tiêu thuyết của Phạm-ngoec-
Khôi

Thư mua sách gửi về :

nha xuất bản

DỜI MỚI

62 Rue de Takou Hanoi

TRƯỜNG NỮ HỌC LỚN PIMPRENELLE

61, Borgnis Desbordes — HANOI

Sau một năm thí nghiệm : 35 em thi CEPIC
22 em đỗ. Trong một năm vừa qua, ban
Giám đốc đã theo đúng chương trình dự định

- A— Mỗi lớp chỉ nhận có 35 em (đã phải từ chối nhiều học trò tới muộn).
- B— Phát phần thưởng hàng tháng để khuyến khích em giỏi, nâng đỡ em kém.
- C— Kèm các em kém ngày thứ năm.
- D— Giờ học như các trường công.

Ban Giám đốc chú trọng nhiều vào
những giờ riêng của trường nữ học :

- A— Giờ nữ công (khâu vá, nấu nướng).
- B— Giờ tổ chức gia đình (sắp đặt nhà cửa, nuôi nấng con trẻ).
- C— Giờ âm nhạc, nghiêm khắc và có quy củ như ở « conservatoire ».
- D— Giờ hội họa để các nữ sinh hiểu sự hòa hợp của các màu, sự nhịp nhàng thanh thú trong khi trang hoàng nhà cửa v.v...

Kết quả sau một năm làm việc :

Về hành kiêm : xét các biển báo của ban trật tự, có phu huynh học trò chứng kiến, về cuối năm các em chăm chỉ, ngoan ngoãn hơn đầu năm.

Về việc học : Ban giám-dốc đã công bố chính thức sau khi thi : trong 35 em thi (có 4 em mới vào học bị hỏng) 22 em đã đỗ. So với các trường nữ-học công tư, trường PIMPRENELLE nhiều học trò đỗ nhất.

Nam nay :

Khai giảng ban sơ đẳng : 2 septembre

Khai giảng ban cao đẳng : 9 septembre

Mỗi lớp chỉ lấy thêm từ 5 đến 10 em mới, vậy khi biến tên, xin đem theo học bạ (livret scolaire) : Ban Giám - đốc chỉ nhận học trò chăm chỉ.

Từ lớp này trở lên, năm na y thêm giờ học tiếng Anh (anglais)

Điều kinh

Các bà kinh không đều, khí lên tháng khi xuống tháng, khí hai ba tháng một lần, có khí hai ba lần trong một tháng. Sắc huyết tim đèn, hoặc đỏ nhợt. Có bà trước khi hành kinh thì đau bụng, có bà hành kinh rồi mới đau bụng, kịp dùng thuốc ĐIỀU KINH CHUNG NGỌC số 80 (Giá 1p50) là khỏi mà lại mau có thai nữa.

Các cô kinh không đều, dùng thuốc ĐIỀU KINH BỒ HUYẾT số 21 (Giá 1p00), kinh sẽ thành đều tháng, bồ huyết và da dẻ sẽ được hồng hào, không hay sinh ra những bệnh vặt.

Lưỡng Nghi bồ thận

Thận là một cơ quan hệ trọng cho bộ máy sinh dục của đàn ông. Thận suy hay sinh ra đau lưng, mờ mắt, ủ tai, khí khí xuất thì hay quắn lưng mỏi gối. Có người thận suy sinh ra mộng tinh, di tinh, hoat tinh, lãnh tinh, v.v. sinh ra các bệnh trên, chỉ vì chặc tảng quá độ, hay lúc còn trẻ khi huyết phượng cường, thường hay chơi cách (thủ dâm). Thủ dâm làm hại cho tinh thần và thận khí, đã làm hại cho bao nhiêu bạn thanh niên vì ham sự khoái lạc long chọc lát.

Có các bệnh trên, dùng thuốc L.N.B. số 20 (giá 1p00), các bệnh đều khỏi hết và sẽ được khỏe mạnh luôn luôn. Rất tốt cho đường sinh dục.

Vạn năng linh bồ

Các cụ mình gầy sút yếu, hay thở hổn hển, gân cốt lồng lóc, ít ăn kém ngủ, dùng V.N.L.B. sức khỏe lại ngay.

Các ngài làm việc mệt óc, quản trị, hay chán nản, mệt mỏi thể chất, dùng V.N.L.B. thấy dễ chịu ngay.

Các bà huyết hư, gầy yếu, đê bạc nhược, phiền muộn trong lòng bệnh vặt luôn luôn, dùng V.N.L.B. sẽ được khoan khoái ngay, các bệnh đều tiêu.

Các cô, các cậu học sinh, tinh thần quắn bách, làm việc chóng quên, hay sợ sệt, sức khỏe không đều, dùng V.N.L.B. sẽ được khoan khoái, sức khỏe thêm lên. (Mỗi hộp giá 1p00).

Lý dị yên hà thủy

Bạn trẻ đã chót da mang vào làng thuốc sái, phải mau mau tỉnh ngộ. Xin hiển các bạn một đồ khi dụng : L.D.Y.H. để vứt xe cùng lợ.

Thú thuốc này, chúng tôi đã nghiên cứu xét nghiệm, đã giúp được nhiều người chữa hẳn thuốc phiện. Trong khi uống thuốc vẫn có thể làm việc như thường, không sinh tật bệnh, không hại sức khỏe, dù nghiên nặng đến đâu, cũng bỗ được một cách nhẹ nhàng.

NHÀ THUỐC

Lê huy Phách

Số nhà 19 Phố Gia Long Hanoi

36 Phố Phượng

NHỮNG CHỖ ĂN CHƠI

Các hiệu Cao lầu khách

NHỮNG chỗ ăn chơi của Hanoi là nhất Bắc kỳ, nhất cả Đông Dương nữa, sự đó đã rành rành, không ai chối cãi. Nhưng chúng ta phải buồn phiền mà nhận ra rằng những hiệu cao lầu có danh và bền vững, đều là của người Tàu. Về cách thức tờ chúc một chỗ ăn, về danh vọng của một ngôi hàng cơm, thật quá chúng ta không có nền nếp, tục lệ và quy củ. Hồi Hanoi còn là kinh đô của vua Lê, chúa Trịnh, chắc cũng có nhiều quán rượu tươm tất do người mình chủ trương. Nhưng giờ vết tích còn đâu? Cái quán rượu mà cụ Nguyễn Du, lúc còn trẻ tuổi, đã dắt ba bốn người bạn vào uống rượu và bàn chuyện về lũ kiêu binh, cái quán rượu ấy chẳng hạn mà còn đến bây giờ, còn cả bộ trường kỷ mà Nguyễn Du đã ngồi, thì hẳn là một chỗ đáng cho chúng ta trọng vọng dường nào.

Nhưng không có cái chúng ta muốn thì dành yêu mến cái mà chúng ta có. Mà những cái chúng ta, người của 36 phố phường — đương có, thì cũng chẳng phải là không đáng yêu: bạn chắc đã nhiều lần thường thức cái món cánh gà rán, da ròn, thịt mềm và vị thơm, của Đông Hưng Viên, — hoặc một buổi chiều buồn bã, mượn cái men say của rượu Mai Quốc Lộ sánh trong chén, để nhâm nhia cái bùi béo của những miếng phì lèn trong như thạch đen, lẫn với cái vị cay ướt của nhát gừng muối; hoặc rót một chút Thanh Mai còn nồng cái hương chua của những quả mơ ngàn, lên trên chiếc bánh dừa quánh nước; hoặc gọi một bát cơm lá sen để người thấy mùi thơm ngát của mùa hạ trên hồ..; bạn chắc đã thường thức cái mềm, béo — ồ, tất cả cái thú vị của thịt và của xương ròn —, của món chim quay hiệu Quang Sinh Long (1);

Muốn thử bạn xa, hay dài một

Sắp có bán
gia Op50

VÕ LÒNG
đỗ đức thu

Có in riêng một số rất ít bằng giấy dó
có chữ ký của tác giả. Giá mỗi cuốn 1p20

ĐỜI NAY XUẤT BẢN

(hoặc màu vàng óng ánh của đĩa «gà si dầu»); bạn đã thường thức cái món thịt bò của hiệu «nhà khách chay», Tự Lạc Hiên, có chủ bếp béo quay và cô hàng nhí nhảnh; tất cả các món bắp, thịt bò, sườn cài lèn, áp cháo, mì bò nước hay khô, mà bao giờ thịt cung mềm, cháy xém ngoài mà trong vẫn sưng nước ngọt... Ấy là hồi năm ngoái, năm kia, chừ bây giờ thì chủ với tú ở hiệu ấy đã chia rẽ nhau rồi: ông chủ Tự Lạc vẫn ngồi gật gật cái đầu sau quầy hàng, mà chủ bếp béo thì đã nghiêm nhiên trở nên một ông chủ khác của hiệu Nam Viên; còn cô gái khích nhí nhảnh ngày trước thì đã đi lấy chồng...

Ở hàng Baom còn hiệu Mỹ Kinh, nhưng cái ngon về món ăn thì hình như không trú chân ở đó; hàng Trống có hiệu cao lầu Tự Xuyên, hàng Bông có Văn Nam tiểu gia, Tự Hưng lầu, và Đại Á tết Á, hiệu sang nhất Hà thành; đó là những hiệu cao lầu, cũng như các phòng ngủ, thi nhau mọc lên như nấm sau cái hời dân Trung Quốc chạy loạn sang ta. Không có gì đáng kể, ngoài Asia mà cái sang trọng lịch sự cũng được người ta coi trọng ngang với cái vị ngon, và chúng ta sẽ có dịp trở lại sau này.

Trở lên, đây là tất cả những cao lầu của người Tàu ở Hanoi, của một giống người có lẽ hơn ai hết đã nâng việc làm thực lên mức một nghệ thuật hết sức phiến toái, tỷ mỉ và cầu kỳ. Ngủ giường Phương Tây, lấy vợ Nhật-bản, ăn thức ăn Tàu... Có dân nào vừa thanh cao trong chén rượu hâm nóng trên tuyêt, hay trong chén trà núi Vũ di pha vào chén sứ men nhu ngọc thạch, lại vừa bẽ bột, thừa mứa trong những bữa tiệc dày hàng chục món, cầu kỳ đến bất một giống nhái ở Hồ Nam, gầy bụng lấy nguyên miếng mỡ đè nấu với nước dùng? Thật di từ đầu nọ đến đầu kia, dùng hết cả giác quan và tìm hết cả cảm giác của linh hồn và của thân thể.

CHUYÈN

Bà đẹp chín nghìn

LINH

DÂN-DỊ

— Ngày «xếp-tanh» ơi,
có người vừa ngã xuống
đường tàu hỏa đấy.

— Có chắc không?

— Thị chính tay tôi rầy nó
xuống mà lị.

người khách quý, hoặc trong một dịp long trọng hay đặc biệt nào đó, người của Hanoi chỉ biết đưa nhau đến một trong những hiệu cao lầu ấy. Nhưng cũng chỉ ở những trường hợp ấy thôi; có lẽ vì ăn luôn những thức cầu kỳ và nhiều vị ấy chóng chán, hay có lẽ cũng vì cái tiền có đôi chút hơi cao. Còn trong những lúc thường, lúc đi chơi mát vần vơ, hay ở các rạp tuồng, bóng đi ra, người Hanoi tra đến những chỗ khác hơn: những hiệu nem, hiệu phở, hiệu cháo lòng, nho nhỏ, giải giác khắp các phố, phần nhiều của người ta trông nom; ở đây, với một vài hảo, họ đã có thể có đám ba món để ăn, một cút rượu Văn Điển hay cút rượu Con Hươu, vài lá rau thơm quen thuộc, để khé khà nhâm nhia cái thú di ăn hiệu. Ở đây, mới hội họp tất cả Hanoi sang cùng như hèn, dù các hạng người, từ ông trùm già giàu có đến nhà văn sĩ nghèo nàn, trong cái hoạt động vui vẻ và cái không khí đặc biệt của Hanoi.

Thạch-Lam

(1) — Các chim quay của hiệu này bao giờ cũng mềm, cũng béo, và cũng ngọt như thế, bắt cứ lúc nào và mua nào. Ăn con chim quay hôm nay mà tưởng như vẫn ăn con chim quay hôm qua. Cái đầu hàng ấy là một trong những cổ dát hàng của hiệu và cũng là một cái bí quyết riêng của các đầu bếp Tàu. Cái bí quyết «quay chim» đó tôi vì các bà nội trợ annam muốn chiều chênh mà bày tỏ ra đây: một cái chảo to, sâu lòng, mở dây đến miệng (họ nói là mỡ, nhưng tôi chắc cũng có một phần dầu), đun cho rõ nóng rồi; con chim rửa sạch đầu dây, — một ít húng lù cho thơm chung? — chỉ còn việc đem dùng ngập vào chảo mỡ, lửa vừa được, vàng da chín thịt, thì vớt ra. Cái lỗi này nếu làm một, hai con thì tốt mỡ, nhưng mỡ đó có lẽ vẫn dùng được. Chim tắt nhiên phải chim non, nếu thím đã có cháu chất thì bị quyết giới cung chênh làm cho ngọt được.

T.L.

lấy cỗ bà. Bọn di lê lấy làm khâm phục, suýt soa bão nhau: «Ngài thiêng thật!»

Bỗng mặt bà đồng, nghĩa là mặt thành, đỏ gay lên, sưng phù ra. Con công đê từ lại càng phục, thì thầm với nhau: «Thánh chứ người trần thiết ngạt rồi còn gì!»

Vừa nói xong, thánh ngã vật ra, nằm sòng soài như người bị thất cõi chết thật rồi. Bọn con công với vang đỗ xò lai, kẽ thảo giây, người lay gọi, một hồi lâu thành mời hồi tinh.

Bọn con công lấy làm sung sướng

XA GẦN

vì đã cứu được thánh thoát chết. Nhưng có người bảo thánh có chết đâu, chính bà đồng bị thánh phạt vì trong người bà hôm đó không được thanh tịnh lắm. Lại có người bảo rằng không phải, vì nếu bà không thanh tịnh mà thánh thiêng thật thì sao thánh không vặt ngay bà từ trước mà phải đợi đến lúc bà lấy giấy thắt cổ.

Vậy thi thoảng không thiêng, mà chính cái giấy kia thiêng rồi. Có lẽ hẳn, vì giả thủ cho ngay thánh vào cái giấy trông lóng áy rồi thắt nó lại, thì đến thánh cũng chết nữa là bà đồng.

T. VÂN

Bà lang thánh

BÀ CỤ Phẩm ở Vinh là một đệ tử chăm dì lễ bái. Nếu cứ thế mãi thi cũng chẳng sao, tuy đe

thời giờ lễ bái mà đi buôn bán thì vẫn hơn — vì bà cụ buôn bán ở các chợ Vinh. Nhưng bà cụ lại không chịu phục thánh chỉ là thánh đe cho các đệ tử lễ bái suông, bà còn muốn thánh là bà lang thánh nữa thế mới chết thánh — hoặc giả thánh muốn tự nhận là bà lang chẳng!

Xét cho cùng thì dẫu thế, thánh cũng không có lỗi to lắm. Người trần mắt thịt chả chán đứa chẳng biết thuốc là gì, chẳng học thuốc bao giờ mà cũng mờ hiệu bốc thuốc, cho thuốc đó ư? Lâm đứa lại nhờ về cái lưỡi và lợi dụng lòng tin nhiệm của người mình rất dễ tin mà làm nên giàu có nữa. Vậy trong những lúc mê man trong hương trầm, trong tiếng đàn ngọt bat bay, thánh có cao hứng cho đơn — mà lại cho đơn không lấy tiền, không có mục đích lừa dối — thiết tưởng tội thánh còn nhẹ gấp mấy tội người.

Tôi lạm bàn với thánh điều này, phải thi thánh đe, mà không phải thi thánh cũng đại xá dì cho, chứ đừng chấp nhè: là thánh nên đi học thuốc đe thi đậu bác sĩ đã rồi hãy lên đồng cho thuốc. Lúc đó dẫu có mười bà cụ Phẩm ngộ thuốc thánh mà chết ngoéo cũng chẳng ai lâm gi, nói gì được thánh, vì thánh đã là docteur, thánh có bằng cấp hẳn hoi rồi.

K. H.

Thánh ra oai

Báo Đông Pháp vừa mới đăng:
HONGAY — Hôm qua người ta đồ xô nhau lên đèn bà đồng An ở chân núi Bài thơ xem một vạ lên

đồng suýt chết. Xúm quanh bà đồng, kè cầm tóc mai người lôi tóc gẩy gọi, trong điện thi tiếng chuông đồ hồi, tiếng khấn không ngọt.

Nguyên bà đồng An lên đồng thường khi vẫn không việc gì, vì nó là một nghề của bà. Hôm qua cũng như mọi khi trong lúc các già bóng lén, các ngài định ra oai cho các con công đe tử biết tay.

Không biết lần này giá bóng ông bà nào ốp, sau khi soán giày lụa thắt cõi được một chốc, người ta thấy mặt bà đồng sưng lên, hơi thở dần dần yếu và nắm vật xuống đất bất tỉnh. Người ta vội vàng tháo giày cõi ra song lùng tung mãi phải dùng dao cắt đứt ra rồi kè gọi người kêu hồi lâu mới tỉnh.

Theo lời các con công đe tử cõi lẽ tại bà đồng người không được «sạch» lắm, nên thánh «phạt».

Thường thường các bà lén đồng thắt cõi, thì họ đã cần thận thắt nút ngược cái giây lưng, để đầu có kéo mạnh hai đầu cũng không viễn gi. Lần này ý hẳn bà Đồng An muốn khoe cái tài đặc biệt hơn người, nên mới xảy ra nồng nỗi thế.

Còn tức một điều là thánh đã phạt thi sao không phạt cho nó chót, nghĩa là đe bà đồng An thực hành một cách triệt đe và thiết thực cái phép thắt cõi ấy. Và nếu các bà đồng lén đồng thắt cõi mà không trở về dương gian nữa thì thắt cũng là cái may (không phải cho các bà đồng, tất nhiên), cho nhiều người khác.

T. S.

THÀY — Bình, một năm có mấy mùa?

BÌNH — Thưa thầy một năm có bốn mùa à.

THÀY — Ừ được, vậy mùa này là mùa gì?

BÌNH (Nhanh nhều) — Thưa thầy mùa này là mùa mít và mùa dứa à.

THÀY — !!!

TÂY UÊ

(Theo tin các báo)

♦♦

Chính phủ Pháp, trên đường cải cách,

Để mắt nhìn tới ngạch Bộ Tinh,

Thấy nhiều tiểu tốt vô danh

Cũng deo Bác Đầu vung vinh với dời.

Nào văn sĩ vui nơi xó tối

Chẳng ai thêm biết tuổi biết tên;

Nào phuơng nghệ sĩ vô duyên,

Xưa nay chẳng thấy ai khen tài tinh;

Nào họa sĩ hữu danh vô thực,

Chưa trưng bày một bức tranh con;

Nhà kỹ nghệ chỉ tài... vụ lợi,

Chẳng công lao gì với non sông;

Người rơm nọ kẻ «yêng hùng»

Xét xem sự trạng quả không ra tuồng...

Lại có kẻ vốn phuơng ô trọc

Chỉ vùng tiền mà bốc công danh;

Nào phuơng chau chua em anh,

Bám nơ thiề lực mà thành vinh hoa;

Bấy nhiêu hạng, con nhà bì ổi,

Ngực deo băng đỗ chó sao dang!

Nếu nay soát lại số vàng

Cót đem tẩy bớt những phuơng hư danh

Để Bác Đầu bội tinh quí giá

Xứng với người đức cả, công to.

Chẳng đem phân phát xô bồ,

Ai ai cũng có, tất cho là nhảm.

TÚ MỜ.

Các bạn đón xem

LỦ'A THIÊNG

gia 1p.00

THƠ HUY CẨM

THẮNG ĂN CẤP GÀ VÀ BÀ GIÀ DAO DỨC

Truyện xưa : Có một bà già.
 Người chắt phác, tính hiền hòa, từ bi.
 Từ tuổi xanh đến khi dầu bạc,
 Miệng không hề nói ác, nói chua;
 Chẳng hề chòng lòn, đong đưa,
 Chẳng hề to tiếng rầy rà cùng ai.
 Bà lão ấy có người hàng xóm,
 Là một tay báu bợm gian ngoan.
 Thường khi tung quần làm càn
 Sông về trộm cắp quanh làng gần xa.
 Của hàng xóm anh ta chẳng nề,
 Chỉ chuyên mòn bẩy quê, bắt gà,
 Nhiều người mất của, sót sa,
 Ra công chửi hối ông cha bằng thưa.
 Duy chỉ có bà già đạo đức,
 Chẳng kêu ca rầy rứt nửa lời,
 Nghĩ rằng : Của đã mất rồi,
 Nói ra mang tiếng lâm nhời, hơn ai.
 Vả chẳng việc trên đời thiện ác,
 Đã có Trời thường phạt công minh.
 Ở hiền nhưng chẳng gặp lành,
 Bà già buồn bức vì anh láng điếc
 Thường vẫn giờ khóc riêng quay quắt
 Và quen mắng đi bắt trộm gà.
 Chẳng thương, chẳng nề bà già.
 (Xưa nay trộm cướp dẽ mà thương ai !).

Một ngày kia, hẵn trời quà báo.
 Chú trích ta đau bão dỗ điện.
 Trên giường quấn quại kêu rèn
 Vì cơn đau sot như xiên can tràng.
 Bệnh trầm trọng thuốc thang chẳng đỡ,
 Sống dở mà chết dở, không xong.
 Một đêm, trong giấc mơ mòng,
 Anh ta chợt thấy Thủ-Công hiện về,
 Truyền rằng : « Mì hãy nghe ta bảo,
 Mì ốm vì tội báo oan già,
 Bấy lâu trộm chó bắt gà,
 An không ăn hỏng sot sa lòng người.
 Ké ngoa ngoắt réo lời tàn tệ,
 Tôi nhà mì được nhẹ thênh thênh.

Duy bà hàng xóm hiền lành,
 Mất nhiều, vẫn thản nhiên, hình như không,
 Nên mỉ mõi mọc lồng trong bụng,
 Khiến bệnh tình trầm trọng, làm nguy.
 Mi muôn sống, phải nắn ní,
 Xin bà ta chửi, tức thì bệnh thuyền,
 Thắng ăn trộm sáng liền sai vợ
 Kiếm coi trầu với vă đem sang
 Nhà bà hàng xóm kêu van,
 Cầu vài câu chửi làm thang cứu chồng.
 Nhưng bà lão một lòng từ tạ
 Rằng : « Suốt đời già chả chửi ai ;
 Lời thề này nếu đơn sai,
 Quý thần nào chứng, tội trời ai mang !»
 Chỉ chàng có kêu thương van vỉ :
 « Chồng bắt lương tội kẽ dã nhiều,
 Bảy giờ cực khổ đến diệu,
 Trời làm tinh mệnh xem chiều sắp nguy »
 Bà già thấy nắn ní nói mãi,
 Động từ tâm nghĩ lại thương tinh.
 Phải dành réo chinh tục danh
 Chửi thắng ăn trộm dành hanh mấy lời,
 Thắng ôm bỗng thấy người rao rực,
 Rồi nôn ra hàng vực... lồng gà.
 Người như trút gánh nặng ra,
 Thấy mình nhẹ nhõm, bệnh ma giảm nhiều.
 Ngày ngày được vài liều thuốc... chửi.
 Bệnh oái oăm hóa khỏi dần dần.

Truyện đồn khắp chốn thôn dã,
 Những mõm danh dã xa gần bao nhau :
 Dù mất trộm rất đau cũng chẳng
 Thót nửa lời chửi mắng chua cay,
 Rồi phuờng trộm cắp xưa nay
 Sở nguy tinh mệnh, phải xoay đổi nghề.
 Thấy cửa rơi chẳng hề ai ngó,
 Nhà ban đêm cửa ngỏ không cài
 Người ta vui sống êm đềm,
 Bình an vô sự như thời Thuần, Nghiêu.

TÚ MỔ

COURS PAR CORRESPONDANCE

Anglais-Français, Italien, Allemand, Chinois, Cantonais, Anglais commercial, Comptabilité anglaise, Éducation physique, Méthode complète, rapide et pratique en 3 mois à la portée de toute intelligence

de tout âge. Demander le programme.

M. Nguyễn tài Tú

Professeur des Lettres et des Langues Etrangères
 107 Rue Guillaume Martin — SAIGON

CẨU

CẨU không có đuôi, bên nào
 Người ta cũng gọi đầu cầu. Cầu
 là cái gạch nối của hai con đường
 chạy nhiều và trông chừng dã mệt
 mỏi. Đường dù quyền được diu
 dỏ lúc qua sông. Lúc hai con đường
 đến sông không gặp được cầu, thế
 nào cũng có cặp nhân tình đứng
 hai phương nhìn nhau lung lắc.

Người đi qua cầu thường trông
 xuống, người dưới cầu thường nhìn
 lên. Người không đặt chân lên cầu
 thường biết cầu hơn người qua lại.
 Vì thế ơn của cầu có ai nhắc đến
 đâu ?

Người ta chỉ biết có cầu lúc cầu
 mới làm xong, hay lúc cầu bị trôi
 đi không còn nữa. Giữa hai thời
 ấy, có cầu người đời cũng tưởng
 như không.

Công việc của cầu là che một
 khúc sông và kiếp kiếp cong lưng
 làm đầy tờ.

Đáng điệu người qua cầu khác
 hẳn với người đi trên đường cái
 quan. Họ tự nhiên cảm thấy đi cao
 trên muôn vật và tâm hồn xúc
 động họ tự tin mình là một nhà
 thơ. Chỉ vi qua cầu họ được thấy
 nhiều cảnh đổi thay hòn nơi bình
 địa. Hay ít nữa họ cũng đưa tầm
 mắt theo được một dòng sông.

Vì thế người qua cầu bước chậm
 chậm như cõi kéo đường dài thêm.
 Và nếu có người dừng lại giữa cầu
 nhìn bỗng lòng ta hay tin người ấy
 đang bắn khoán hay vơ vẩn. Người
 hóng mát chỉ biết dừng giữa cầu
 để nhìn người lại qua.

Qua cầu là xong, người ta mới
 ngoảnh lại nhìn cầu vì đi trên cầu
 người ta có biết hình dạng của cầu
 đâu.

Từ cầu đồ sộ dài hàng cây số,
 đến cầu ti hon chỉ một cây tre,
 người ta cũng gọi là cầu. Qua được sông,
 người ta đã biết có cầu. Sức
 nhỏ to của cầu vẫn không được
 phần chú ý. Người ta không cần
 đặt nhiều chữ để tùy hợp theo
 nhiều cầu khác nhau. Vì như thế
 người ta sợ tủi cho... không phải
 cho cầu, nhưng cho sông. Ai cũng
 biết chính dòng sông đã bắt buộc
 bê dài ngắn hay vẻ rộng cao của
 cầu.

Một dòng sông thiếu cầu là một
 dòng sông chết. Và cảnh hai bên
 bờ cũng chết như dòng sông.

Người ta thường mượn cảnh cầu
 để than thở với tinh nhân. Vì chính
 cầu đã tự hiến một nơi hẹn hò rất
 đẹp. Tìm núi sông để thè hay để
 làm chung lại chuyện quá dễ dàng.

Trầm cảm tinh nhân qua cầu có
 được một cặp nhô cầu không. Một
 cặp ? không chắc, nhưng một
 người thi có. Người ấy nhớ cầu để
 hồi tưởng chuyện ẩn ái trên cầu đã
 lạt phai.

THANH-TỊNH

DOCTEUR
NG. MANH THAN
 CLINIQUE ET MATERNITÉ
 CABINET MÉDICAL
 49-51 Avenue du Grand-Bouddha
 Téléphone 830
 Médecine générale et infantile
 Dermato - vénérologie
 Rayons X — Rayons U. — V et I-R
 Diathermie — Ondes Courtes
 Courants Galvano — Faradiques
 CONSULTATIONS
 Matin : 8h à 11h
 Soir : 3h à 6h

MỘT CÁCH LUYỆN TẬP VIẾT VĂN DỊCH

DỊCH văn ngoại quốc cảng như đọc và thường thức những bản dịch ấy, có thể coi là một phương tiện trực tiếp để đào luyện văn chương.

Sự để tâm thu gọn lời văn, sự bắt buộc phải lựa chọn tiếng dùng, phải thay đổi điều văn, phải uốn nắn hình thế lời văn của mình theo hình thế câu văn của người khác, bằng ấy điều khiến cho sự dịch văn là một cách linh hoạt để học tập nghệ thuật viết văn.

Sự cố gắng liên tiếp để vượt qua nỗi khó khăn về cách phô diễn đó, không những chỉ là một công việc có ích cho dịch giả, mà đến ngay sự đọc bản văn dịch cũng có thể là một cách tập văn quý báu cho hết mọi người.

Nhà văn sĩ Rivarol cũng nghĩ thế. Ông nói: « Văn ngữ nước Pháp sở dĩ huy hoàng được sự hoàn toàn chỉ vì đã sang các nước lân bang để trao đổi và để nhận thức những chân giá trị của mình; vì đã lục lợi trong kho tàng cổ-diển La-mã, Hy-lạp, và vì đã tìm những giới hạn nó phân biệt tiếng Pháp với tiếng các nước ngoại. Duy chỉ có sự dịch văn là giúp cho tiếng Pháp những ích lợi đó. Một thứ văn ngoại quốc khi đưa ra toàn những cái khó rất kỵ khu cho một nhà dịch giả có tài, thi khác nào như thử thách nhà dịch giả về dù các chiêu vây: người dịch văn biết ngay được tiếng nước mình có thể đạt được tối đâu, hoặc những cái khó nào không thể đạt được: người ấy dùng mắt hết những của sở hữu, nhưng người ấy tăng thêm lực lượng cho mình, nhất là khi người ấy dịch những tác phẩm của trí tưởng tượng.

nhiều tác phẩm này ruồng phá những cái khuôn cùm của phép hành văn theo meo luật và khiến cho văn ngữ thêm cánh bay lên».

(1)

Hết thảy các văn hào thi bá nước Pháp, từ Ronsard đến Chateaubriand, đều khuyên nên lấy sự dịch văn làm một phương tiện tốt nhất để luyện tập ngoài bút.

« Phần lớn nhất nhớ ở sự dịch các văn gia cổ-diển mà Malherbe có thể đem sự đúng mầu mực và vẻ thanh lịch vào cho văn ngữ nước ta (lời Victor Vaillant) . . . Malherbe nhận rằng bao nhiêu công phu và bao nhiêu sức cố gắng vất vả của linh thán đã đem ra để phỏng lại những vẻ đẹp của một văn hào cổ-diển, ấy là bấy nhiêu phép kỳ diệu để uốn nắn ngoài bút và để làm tươi đẹp cho lời văn». Trả lời những người hỏi ông rằng muốn viết văn hay thi p hát theo những cách thức nào, Malherbe bảo: nên đọc một bản văn hào cổ-diển, ấy là bấy

nhiều phép kỳ diệu để uốn nắn ngoài bút và để làm tươi đẹp cho lời văn.

Trong việc dịch, có hai điều này phải cần nhắc: một là lời văn, hai là tài liệu. Nếu đó là một bài thơ lời văn là quan trọng nhất. Nếu đó là lịch sử thì phần tài liệu trong đó cũng đáng để tâm như lời văn.

Một bản văn dịch hay, có thể là một bản dựng những tiếng dịch lầm-lộn. Đối với một độc giả có tâm tư nghệ sĩ, một bản dịch dung công giữ lấy cái vị đậm thâm của nguyên văn, thì dù có chỗ dịch lầm cũng vẫn có giá trị hơn một bản dịch nhạt mâu tuy rất đúng...

Một bản dịch trước hết phải là một công trình chủ trọng đến lời văn (2). Đó là điều chúng ta cần hơn cả. Những nhà dịch giả hay nhất không phải là những nhà chuyên môn khảo về meo luật, cũng không phải những nhà thông thái, nhưng chính là các nghệ sĩ văn giả. Các giáo sư chuyên môn thạo về nghĩa từng câu, nhưng ít khi sành về lời văn. Mà những văn dịch có tiếng nhất xưa nay cũng đều do tay bọn văn sĩ hết.

1) Rivarol, lời tựa cuốn l'Enfer.

2) Lời văn dày là lời văn mạnh mẽ, có đặc tính, có màu vẽ rõ rệt. Xin chờ hiểu lầm với thứ văn chọn chu, mềm nhũn, đọc lên xuôi tai và có một điệu du dương rẽ tiến.

XÃ-XỆ TẬP KIỂU
Tự duyên ngắn ngủi có ngắn ấy thôi...

CHÚA CHÁT

Mùa thu đã đến... Cả người tôi

Hoảng hốt như thu đã hết rồi :

Lo lắng giờ thay cho ngóng đợi.

Thu làm tôi cực quá đi thôi!

Mắt mờ to luôn chúa, chúa nhiều

Những hình ảo lả, sắc xiêu xiêu ;

Tai bên linh thính lo thâu góp

Những diệu lý sâu, tiếng tịch liêu.

Lồng ngực phồng to rắng hít vào ;

Phổi ghi không-khí đến nôn nao.

Da tê xúc động niềm thương nhớ ;

Máu động hương thu sắc bót đảo...

Đi mãi ngoài không, chẳng ở nhà,

Bầu tràn, áo mỏng để lòi da :

Hơi thu ấm áp như hơi thịt;

Tôi dựa vào thu dịu lâm mà !

TẾ-HANH

♦♦

SỐNG VỚI

Trong tôi vắng vàng dư vang

Điều luôn của lá thu vàng rơi thưa.

Trong tôi thoang thoảng hương đưa

Cỏ hoa tàn cũ, mộng xưa vẫn mầu...

Mày tròn nhuộm bóng thương đau,

Lá hoa héo rủ, nắng nhau minh tơ.

Hơi sương nhỏ lạnh lòng thơ,

Tôi nghe ron ngợp nước mờ nao nao...

Biết lý tụ họp thời nào,

Thương vương khắp nẻo, nhớ bao tử bể...

— Thu đi lâu quá không về;

Lòng chờ vời sống giữa hèят thu...

TẾ-HANH

Sự dịch văn là một công việc

lớn. Một nhà văn cổ Pháp đã nói:

« Tôi mạnh bạo công bố rằng công

việc dịch là việc lớn lao hơn công

việc sáng tác gấp bội phần. Tôi

dám nói thế vì tôi đã thử và đã

làm việc trên cũng như việc dưới..

Việc ấy (việc dịch văn) thường có

phản cảm đậm hơn là sự thường

công, và có ngàn lần khó nhọc

trong sự nói theo đường đi của

người khác hơn là cù lợt do di con

đường của mình. »

A.ALBALAT

(Comment on devient écrivain)

T.L. dịch

DOCTEUR

CAO XUÂN CẨM

đ/c la Faculté de Paris. Ancien Médecin

Chargé de l'Institut antivénérien de Hué

Chữa đủ mọi bệnh. Chuyên-trị Nội-

thương và bệnh Hса - liêu

Khám bệnh tại —————

153 Henri d'Orléans — Hanoi

P ố i ửa Bố g, cạnh hội

lyp - Thiện) có phòng

———— du ờ ng b ệnh

Sách :

NÓI CHUYỆN NUÔI CON

bán tại hiệu Thụy-Ký 98 Hàng

Gai (Rue du Chanvre), Hanoi

Giá Op.35 một quyển

VOI! CHÓ!

Kể lên Voi ! Người xuống Chó !
người lấy vợ đè làm dì và
một người lấy dì làm vợ
Bao nhiêu sự ly kỳ nữa trong

Danh Vọng

(tác phẩm của Nguyễn Tô)

Sách IN TRONG LOẠI BEP
hơn 100 trang 0p40 trước bao đậm 0.16
Là người sành đọc chuyện
chó quên :

GIÓ NÚI

(của Nguyễn Ngọc Cầm)

Tiền tình sự lùn ly hoa hôi & đời người
trên 100 trang : giá 0p40 trước 0p16

ĐEN THÌ

(của Nguyễn Văn Phúc)

vô những cách YÊU của con gái con trai
nêu hết cho đỡ khờ vì yêu

Tu đep gần 100 trang : 0p38 trước 0p16

MỘT ĐỜI TÌNH

(của Trịnh Thục)

Tu đep : 0p25, trước bao đậm 0p14
Mua sách là bằng tem. Thư, mandat để :

M. le Directeur de

L'ASIATIC IMPRIMERIE

17 Rue Emile Nolly HANOI
(cạnh kho lục lộ Hàng Bún)

HO LAO

cảm ta !

Phù chung le 1er Juillet 1940

A. Monsieur LÊ XUÂN KHÔI

Directeur ĐẠI-Á VIỆN

14 ter, phố Hàng Than Hanoi

.. cháu đã khóc ho, hết đờm, và chỉ huyết.
Bí chiết điện lại, thử kỹ quan đốc đã nhận
là : bết trùng L o + ! Bệnh cháu, chúng
tôi đã tưởng gần vào cái cảnh : của bết
người chết, thi gặp được người cứu sống...
ông ngài thề nêu trời bê. Vậy xin có lời
ra cảm tạ ngài... DỖ VĂN PHA

Cục lý-trưởng Ph-chung, Hoài-Đức Hadding

Tourane, le 18 Juillet 1940

.. Lúc sinh nở, nhà tôi cũng vì chứng
ho áy mà ti nứa thiệt mắng, sau ứ uống
thuốc, đủ các mặt, tên khái tên,
nhưng cũng vô hiệu. Cho đến khi dùng
buổi của ngài, lúc ấy mới bắt, và khỏi
hầu... NGUYỄN VĂN HÓA

Secrétaire-comptable, Service de la Voie
Tourane

LỜI NHÀ THUỐC.—Những bài cảm ta
như thế từ xưa tới nay, cũng dù dè các
người tin cậy. Vậy ai có bệnh kinh dùng : Cao
Ho Lao, thứ lớn 10p00 nhô 5p00; Người trù
lao thứ lớn 5p00 nhô 3p00. Ông ta gọi hành
hóa giao ngan. Daidy : MAI LINH Haiphong
Cần nhiều nơi nữa, khắp Đông-Pháp. Thư
nói, định timbre trả lời.

Lời giao cảm kín : Gần đây nhiều kẻ thấy
thuốc Ho Lao Đại-Á danh vang từ xứ họ
đã chép Cao Ho Lao dè bỉu, hỏng kiểm
gọi, và lửa dối đồng bào. Vậy các ngài nên
phản kỷ : thợ, già, kéo lầm !

Thư, Mandat, xin dè cho :

M. Lê xuân Khôi

B A giáo Liêm đã thán
mật nói :

— Thưa bà, đáng lẽ
chúng tôi cũng không vào Sams-
son làm gì, nhưng...

Bà ngừng hẳn lại vì vừa bị
ông giáo ngồi béo bám mạnh
vào lưng ra hiệu bảo im. Bà
nhớ buổi tối hôm qua và buổi
sáng hôm nay chồng đã dặn dì
dặn lại mãi rằng ngồi trên xe
lửa không nên trống chuyện mà
sinh lụy vào mình. Đầu sao bà
cũng tức tối dâ bị ngắt, dù bị
ngắt một cách thầm kín, và không
chịu đe câu chuyện cát lùn,
bà nhanh trí xoay ngay nó đi
dường khác.

— Nhưng nhà tôi cứ bày vẽ ra
đi nghỉ mát với tắm bù.

Ông giáo cười làm lành :

— Đi nghỉ mát sao lại gọi là
bày vẽ được ?

Bà giáo làm bầm : « Hừ ! nghĩ
mất ! » Rồi, chừng cho bồ tát, bà
vợ tưới tinh bão chồng :

— Nay mình, mình nhường
chỗ cho bà...

— Vàng, xin mời bà.

Liêm thành thực, vui vẻ đứng
đây bước qua cái bồ lớn và di
ra chỗ đầu toa góp chuyện với
Thi và Thiện. Người đàn bà với
vàng từ chối :

— Ấy, xin mời ông cứ ngồi,
tôi đứng cũng được mà !

Nhưng bà tiếp luôn :

— Xin cảm ơn ông.

Rồi khó khăn len vào ngồi bên
bà Liêm. Bà này như chợt nhớ
ra, hỏi :

— Nhưng kia ! còn ông đâu ?

— Thưa bà, nhà tôi về ngay
rồi a. Ở nhà bạn làm a. Xem sao
rồi nhà tôi sẽ vào sau.

Bà Thiện hỏi :

— Thưa bà, các cô này...

Bà định nói : là con bà, nhưng
nhận ngay thấy rằng bà kia còn
trẻ lắm mà ba thiếu nữ đương
thì thầm và khúc khích trò
chuyện với nhau lại dâ lớn tuổi,
nên vội ngưng lại. Bà kia cũng
trả lời :

— Thưa bà vàng, các cô em
nhà tôi đây a. Cậu này (trò một
trong hai cậu khoảng mười ba,
mười bốn tuổi) cũng là em nhà
tôi. Còn cháu Khoa đây là con
anh nhà tôi. Năm nay cháu đã
đi thi tốt nghiệp nhưng rớt.

Khoa, người nhu mì và xinh
xắn khỏe mạnh, nghe thím nói
đến mình, thì má và tai đỏ ửng
lên.

Một bà to béo pháp ngồi
ở hàng ghế đối diện từ nay vẫn
tay lơ đãng phe phẩy cái quạt
hơi, mắt và tai dè cả vào câu
chuyện của bọn kia, bỗng bắn
göp :

— Tháng Hồng nhà tôi năm

NGHĨ MÁT

Truyện vui của Khái-Hưng

(Tiếp theo)

nay cũng trượt, nô bao vào phải
buồng một bà đầm đec đích-te,
nó không quen giọng đầm nên
viết nhiều phốt quá bị loại.

Bà tham Thiên bình phẩm một
câu băng qua :

— Sao không đe các ông An-
nam đec đích-te ? Trẻ nó nghe
hiểu thế nào được tây với đầm ?

— Vàng, phải không thưa bà.

Bà Thi thấy cần phải nói :

— Cũng chả cứ. Năm nay học
trò trường nhà tôi cũng vào một
buồng có tay đec đích-te, thế mà
đi thi hai chục, dỗ túi mười hai
người.

Sự thực, bà cũng không rõ học
trò trường chồng bà vào buồng
có giáo viên Pháp hay Nam đec
âm ta. Bà chỉ mượn cái ý câu
chuyện của các bà kia để khoe
khoang trường minh ở giữa đám
đông người mà thôi. Nhưng nói
buồng miệng, bà lo lắng, nhìn
ra phía Thiện và Thi, chỉ sợ
chồng thật thả cái chính thì
mình sẽ mất hết thể diện.

Bỗng một tiếng từ đầu dừa
tới : « Tàu chạy ! » Có sự lòn xộn
trong đám đông. Bà đốc Thi ngó
ngác hỏi :

— Các anh ấy đâu cả ? Xuống
chưa ?

Nga đáp :

— Thưa bác, bác đốc với thầy
con xuống rồi a.

Bà tham Thiên ngó qua cửa sổ
xuống sân ga, và thấy ba người
đàn ông đương đứng nói chuyện.
Bà vội kêu :

— Chết chúa ! anh giáo còn
chưa lên tàu kia à ?

— Tôi lên đây !

Vừa nói Liêm vừa nhảy lên
toa, sau cái bắt tay từ biệt hai
bạn. Thiện nói với lên :

— Thôi chào các bà di nghỉ
mát cho được may mắn nhé !

— Minh với anh đốc chong
chóng mà vào nhé ?

— Xin vắng.

Không ai nghe thấy tiếng còi,
xe hỏa từ từ.

— Au revoir !

— Bon voyage.

Nga và Nguyệt cố rướn người
và lách đầu giữa mấy người đàn
bà để chào :

— Lay bac a, lay thầy a !

Ra khỏi « ghi » xe chạy mau.
Tiếng nói chuyện lão xão bị lấp
trong tiếng rầm rầm của bánh

xe lăn trên đường sắt. Những
cái cười trở nên lặng lẽ. Mỗi lần
tới ga, tiếng người nói lại tூa
rộng ra, bốc cao lên, y như ở
trong một tiệm nhảy mỗi khi
tiếng âm nhạc ăm ăm vút ngừng
lại. Cái cảm tưởng ấy trái ngược
hắn với cái cảm tưởng về một
chuyến xe vắng : lúc xe dừng lại,
yên lặng vút trở nên lạnh lùng,
trống rỗng, và hành khách như
ngao ngán bõ ngõ vừa lạc vào
một xứ xa lạ, vắng vẻ nào.

Phủ-Lý, rồi Nam-dịnh, hành
khách với dần. Bây giờ thì ai
nấy đều có chỗ ngồi. Tới Ninh-
binh, xe đã hơi thênh thang, bà
ngồi ghế bên kia dã ngả lưng
dược, đầu gối lên lòng con gái,
mắt thiu thiu chập chờn muốn
ngủ. Bỗng, xe vừa dỗ lại ở
một ga, bà chồm dậy đột ngột
bỏ sang phia bốn bà ngồi đối
diện :

— Quản phủ nhà lâu nay có ra
chơi Hà-nội không a ?

Bà tham đáp liền :

— Có đấy a, anh tôi mới ra
chơi mấy hôm nay... Nhưng sao
bà lại biết anh tôi ?

— Quản phủ cùng học cao-
dâng với nhâa tôi.

— Thế à. Vậy bây giờ...

Không chờ dứt câu, bà kia trả
lời :

— Bây giờ nhà tôi làm tham tá
sở thương chính, nhà tôi phá
ngang thi vào ngạch thương
chính, ngạch tây, bà với thém.
Bà đốc Thi nói chém :

— Vây ra ông nhà làm tham
doan.

Bà Thiện cho là bạn đã sơ ý
nói một câu khiếm nhã, liền
chữa :

— Thưa bà, làm tham tá
ngạch tây thì lương hẳn cao ?

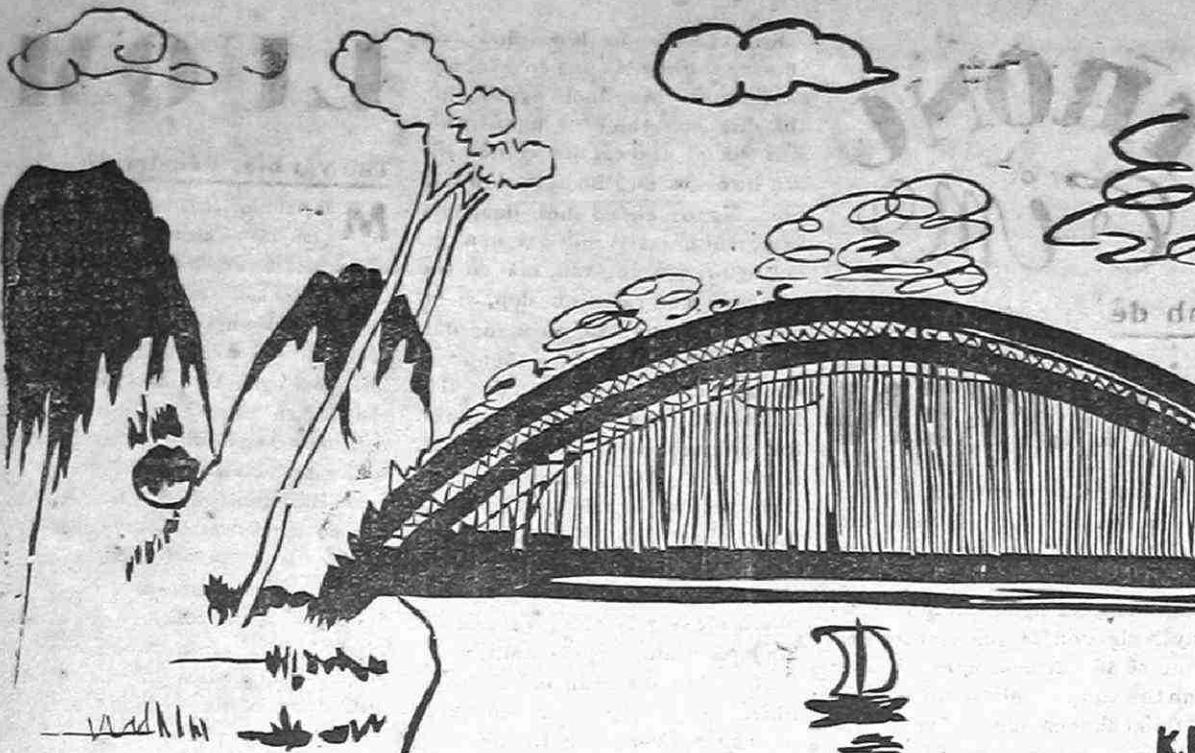
— Cũng khá a, nhất nhà chúng
tôi lại nhiều cháu.

— Thế thưa bà bà được bao
nhiều các cô, các cậu ?

— Cảm ơn bà hỏi thăm, tôi
được chín cháu a, bốn trai, năm
gái.

— Quý hóa quá ! Thế thì lương
tháng ông nhà hẳn là cao lắm.
Nhưng lương bà và các cô các
cậu cũng dâ tối ba trăm rồi còn
gi. Cậu tham cháu mới có năm
cháu mà lương cũng dâ gần bốn
trăm tất cả rồi.

— Vậy thưa bà ông tham làm

ở sở nào à ?

— Thưa bà, bà hỏi nhà tôi hay cậu cháu à ? Nhà tôi thì làm tham tá phủ Toàn quyền, còn cậu cháu làm tham tá sở giày thép.

Bà cười nói tiếp :

— Sở Toàn quyền tuy nghe tên thì to dấy, nhưng lương lậu chả được bao, cậu cháu thì tuy chỉ làm sở giày thép, nhưng lại ăn lương ngạch tay.

— À, ông tham sở giày thép, vậy có phải ông tham Đông không à ?

— Vâng, chính phải dấy, bà biết cậu cháu ? Cậu cháu là em con chú con bác với tôi...

Tiếng xe lửa đều đều vang lên khiến các bà phải cất cao mĩ giọng trong câu chuyện. Thành thử lúc tới ga, xe dừng lại, các bà nói như có vẻ diễn thuyết, và phải vội vàng im ngay lại một giây để đổi sang giọng thường.

Bà giáo Liêm xưa nay vẫn không tra bà tham Thiện vì nỗi bà này hay có tình khoe khoang họ hàng cao quý, nào anh phủ nò, nào bác án kia, rồi chú tham rồi cậu dốc hàng tràng. Lần này vì trong khi xe chạy bà tham như thết to các chức tước lên, bà giáo càng thấy do dáng quá. Bà liền pha ngang câu chuyện và hỏi :

— Thưa bà, bà vào Sầm-sơn ?

— Vâng, tôi vào Sầm-sơn. Năm nào tôi cũng vào Sầm-sơn nghỉ mát ít ra là một tháng.

Bà cười, thêm :

— Thưa các bà, tôi nghiên Sầm-sơn mất rồi, năm nào không vào không yên tâm được, tưởng như bệnh nó sắp kéo đến rầm rầm.

Bà Thi túm tím cười ngầm nghĩa tẩm thân pháp pháp và da dẻ hồng hào của bà tham thương

chính. Bà Thiện quay lại nói với bà ngồi bên :

— Vậy ra chúng ta vào Sầm-sơn cà.

Bà tham thương chính hỏi :

— Thưa các bà ở villa nào à ?

Bà tham Thiện nhìn bà giáo Thi, bà dốc Thi nhìn bà giáo Liêm. Bà này đáp :

— Thưa bà chúng tôi mượn người bà con ở trong ấy thuê hộ, hiện cũng chưa biết villa ấy tên là gì và ở đâu.

Rồi bà quay lại hỏi chồng :

— Minh có biết villa gì không ?

— Tôi cũng không biết. Hình như ở phía sau chợ.

Bà tham thương chính muốn tỏ rằng mình thông thạo Sầm-sơn :

— Phía chợ ? Villa Ích Phong chăng ? Hay villa của bà Bạch-Yến dấy ?

— Không phải đâu à.

— Còn bà ? Bà ở villa nào ?

Bà tham thương chính quay sang hỏi người đàn bà cùng đi và ngồi bên bà thiếu nữ. Bà này đáp :

— Tôi ở nhờ nhà một người bà con à.

— Tôi thì tôi ở villa nhà. Ở villa nhà được một điều tiện lợi là chả phải mang gì đi theo, ở trong ấy đã sẵn sàng có đủ hết các thức.

Bà như tự hào vì những sự phong lưu, những điều biết rộng của bà, nên vui miệng đê câu chuyện cứ theo dà tuôn ra :

— Với lại các bà đem vào làm gì nhiều đồ đặc cho nặng nhọc, ở các villa cho thuê họ sắm đủ các thức từ cái giường lò xo cho chí cái thia cà phê, chả thiếu một thứ gì. Nào khăn giải giường, nào khăn bàn, khăn ăn, nào nồi, niêu, xoong, chảo, dao, thớt, dĩa, bát. Ở lâm villa dĩa bát lại sang

— Hai cô lợn cầu Hàm-Rồng ư ?
Chưa trông thấy cầu Hàm-Rồng
lần nào ư ?

Nguyệt ranh mảnh trả lời :

— Thưa bà, cháu trông thấy
luôn, trông thấy trong carte-postale.

Bà tham thương chính lại bắt đầu tuôn sự biết rộng của bà ra.

— Quả núi này đứng phía bên kia sông nhìn sang thực giống cái hàm rồng. Một lần tôi bảo tài xế dừng ô tô dừng lại ngâm mãi, vắng, quả thực cái hàm rồng nhưng ngầm lấy cái cầu treo. Thưa các bà, cầu treo này làm công phu lắm đây à. Nghe đâu hai, ba ông kỹ sư đã dám dẫu xuống sông Mă từ túi vì không xây nổi cột cầu. Vì dưới đáy sông toàn đá, nên không đào được. Với lại nơi này cũng thiêng lắm... Mãi sau, một ông kỹ sư cầu cống mới nghĩ được cái lối cầu treo này. Không có cột à, cầu chỉ treo lơ lửng thôi à ! Tài lầm !

Xe vào cầu, bà ta trở ra phía ngoài nói tiếp :

— Đây các bà coi, có tài không ? Thực là cầu treo lơ lửng giữa trời.

Ông giáo Liêm muốn trêu bà ta cho bõ ghét, liền mỉm cười hỏi :

— Thưa bà, bà nói nơi này thiêng, vậy ra chỉ thiêng với cầu có cột mà không thiêng với cầu treo, vì cái cầu treo này đã làm xong.

Câu hỏi dột ngột và có ý mỉa mai, nhưng bà tham thương chính cũng mau trí nghĩ ngay câu đáp lại :

— Vâng, chính thế. Có dào hổ chồn cột mới chạm long mạch chứ. Còn treo thì việc gì !

Từ đó cho tới ga Thanh hóa, bà tham thương chính hình như có vẻ tức tối, không nói một câu nào với ai nữa. Mà các bà kia cũng im lặng sửa soạn hành lý để sắp xuống. Mãi khi bà tham nhẹ nhàng xách cái valy nhỏ cùng con gái ra khỏi nhà ga, bà giáo mới thở dài bảo chồng và hai bạn :

— Góm ! thực là thoát nạn !
(Còn nữa) Khái-Hưng

K.H

trọng và nhiều nữa, mười hai người ăn cũng đủ đỡ. Có khi có cả Eau courante và douche.

Sự thông thạo của bà như đè bẹp các bà kia xuống, nhất lần này lại là lần đầu các bà ấy miễn cưỡng đi nghỉ mát.

— Vâng, đi nghỉ mát, các bà chỉ đem một valy quần áo trong đó có một vài cái maillot là đủ lắm rồi, can chi phải mang theo bồ nô bồ kia cho thêm nặng. Có ngày xưa kia thi mới cần phải đem đủ thứ vì ngày ấy các villa còn thiêu thoán, đồ dạc sơ sài chả có gì. Tôi nhớ cách đây bảy, tám năm tôi với các cháu vào đây, thưa các bà, từ cái bát, đũi dùa, cái thia, cho chí màn đêm, khăn bàn, nhất nhất đều phải đem theo.

Bà tham, bà dốc, bà giáo nghe chừng đã chối tai và khó chịu lắm. Bà nào bà nấy vẻ mặt kém tươi. Lúc ấy Nga thò đầu ra ngoài, trỏ tay bảo Nguyệt :

— Nguyệt ơi ! chắc cầu Hàm Rồng kia rồi !

Các bà vui mừng nhìn theo để thoát cái nạn bà tham thương chính. Nhưng nào, bà ta đã chịu thôi. Bà đến bên bà thiếu nữ và cười, nói :

TRICOTS CHEMISETTES

La seule maison qui pourra vous fournir ici, en Indochine des articles en Bonneterie de choix, en grosses quantités et au meilleurs prix.

C'est la Manufacture
CU' GIOANH

60 - 70, Rue des Eventails, Hanoi

Fournisseur en Gros de tous les Magasins et Bazaars du pays.

TRONG CỦM

Những bí mật của sự sinh đẻ

Về sự DI-TRUYỀN

MỘT đôi vợ chồng nhỏ nhắn, chưa chắc đã sinh một đứa con bé nhỏ. Nó có thể to lớn hơn bố mẹ, vì không phải rằng nó chỉ chịu ảnh hưởng của bố mẹ mà thôi, nó chịu ảnh hưởng cả của các ông, bà, nội ngoại từ mấy đời trước.

Sự di truyền là một vấn đề rất lý thú mà nhiều người — nhất là các bậc làm cha mẹ — đã để ý đến. Ta vẫn nhận rằng hình thể, tâm tinh ta chịu ảnh hưởng của cha mẹ, ông bà, rồi ta lại truyền cho con cái, nhưng từ đời nọ sang đời kia, ảnh hưởng đó thay đổi thế nào?

Nhiều người tưởng rằng có sự di truyền vì cùng chung một thứ máu. Không phải thế. Máu chỉ do bộ phận của riêng từng người làm ra. Theo Ô. Anvram Scheinfeld, thi có khi ngay hai mẹ con cũng không có một giọt máu giống nhau.

Ảnh hưởng của cha mẹ với các con là do ở «noãn chủng» gồm có những bộ phận gọi là «chromosomes». Mỗi một cha mẹ truyền cho con hai mươi bốn «chromosomes», và tất cả 48 bộ phận đó định hình thể và tâm tinh đứa trẻ. Còn trai hay gái là chỉ do ảnh hưởng của người cha, ngay từ lúc người mẹ bắt đầu thụ thai.

Như vậy, một người cha có thể truyền cho con những gì?

Thường ra, cách sinh hoạt, những việc xảy ra trong đời người cha không có ảnh hưởng gì đến con, lúc mới sinh.

Vì thử một người cha, có noãn chủng rất tốt để trở nên người thành đạt, nhưng vì đau yếu, lười biếng hay một lẽ gì khác, phải ở một địa vị tầm thường. Đứa con người ấy, vẫn hưởng được noãn chủng tốt, có thể trở nên người khá. Vì thế ta thấy nhiều người con hơn cha.

Một người mẹ, lúc còn con gái rất xinh đẹp, nhưng sau vì vất vả, khổ sở hay đau yếu, mất nhan sắc, đứa con người ấy sẽ ra vẫn xinh đẹp như người mẹ bồi con gái.

Có khi ta thấy các con cái giống cha mẹ, ta tưởng là do ảnh hưởng di truyền, nhưng chỉ là vì cách

sinh hoạt, giáo dục trong khi đứa trẻ lớn lên, chứ lúc mới sinh đứa trẻ không có tinh tinh giống như vậy.

Người cha và người mẹ mỗi người truyền cho con 24 «chromosomes», trong số 48 chromosomes nó định hình thể và tâm tinh người con đó, một nửa là của ông bà, và cứ thế tinh lên, của các cụ, kỵ. Người con chịu ảnh hưởng của mấy đời trước truyền xuống. Có khi người ông truyền cho người bố những tinh tinh mà vì cách sinh hoạt, vì hoàn cảnh, nó mai một đi, rồi đến người cháu mới biếu lộ ra. Vì thế nên ta thấy những người cháu, khác hẳn tinh nết bố và giống ông, hoặc một người trên nữa. Và người ta tự kiêu, khi là dòng dõi những bực tài giỏi, con tông cháu nói.

Muốn hiểu rõ ảnh hưởng của «noãn chủng» từ đời nọ sang đời kia ta tạm lấy một thí dụ:

Một người da đen lấy một người, người da trắng, màu da đứa con sẽ nâu. Hai đứa con cùng màu da nâu lấy nhau, dần trẻ để ra hoặc nâu, hoặc trắng, nhiều hay ít. Đứa da trắng lớn lên lấy một người da trắng khác, nhưng đứa trẻ sẽ ra có khi vẫn đen.

Nếu nhận xét kỹ tinh tinh, hình thể của ông bà, cha mẹ, và đem so sánh với người cùng trong gia đình, ta có thể tạm đoán được đứa con sau này.

Nếu một người đàn ông có mắt xanh, lấy một người đàn bà cũng mắt xanh, thì đứa con thường có mắt giống như cha mẹ; người vợ tóc quấn, người chồng tóc thẳng: đứa con sau này chắc là có tóc quấn; nhưng nếu trong thân thích người đàn bà, có người tóc thẳng, thì tóc đứa con có thể thẳng lắm.

Khi cha mẹ to lớn, đứa con thường là cũng to lớn, nếu một người lớn, một người nhỏ, thì đứa con thiên về người nhỏ. Khi cha mẹ nhỏ cả, đứa con có thể lớn hơn cha mẹ, hoặc to lớn làm nura. Người chồng hói đầu, mặt kém, mũi hỏng, vì một tai nạn gì, lấy người vợ cũng xấu, mà có thể có người con rất xinh đẹp, vì họ có «tiền-thiên» khéo, và mang dấu trong người noãn chủng (tốt nó vẫn không phát ra). Trái lại, cũng vì lý ấy, một đôi vợ chồng khỏe mạnh có thể sinh một người con gái xấu xí, người con gái ấy sau này lại có thể sinh con đẹp, nhất là nếu lấy được người chồng đẹp trai, tráng kiện.

Theo như truyện Samson trong thánh-kinh, người ta tưởng rằng nhiều tóc là một dấu hiệu của sức khỏe, và những người thông minh thường hay hoi trán. Đó là tưởng nhầm. Bệnh hói phần nhiều chỉ vì di truyền, thường khi từ ông xuống thang cháu, qua bà người cha.

Người ta có thể mang trong người những nọc độc từ đời cụ, đời ông truyền xuống mà không thấy phát hiện ở người cha, và rồi có thể lây sang con cái sau này. Người chồng có nọc bệnh mà vợ lành mạnh, thì may con cái sau này không việc gì, người con không những chỉ chịu ảnh hưởng của mình người cha. Những đứa trẻ sẽ ra quật quẹo, cầm, sài dẹn, tức là đã chịu ảnh hưởng cả của bố lẫn mẹ, cả hai cùng có nọc bệnh.

Hai vợ chồng thường khỏe mạnh nhưng có nọc độc trong người tuy không phát ra — ví dụ bố mẹ hai bên trước cũng có bệnh di truyền — thì đứa con sau này có hai mươi nhăm phần trăm có thể bị lây. Nếu một người bệnh đã phát ra, mà người kia không phát, thì đứa con có năm mươi phần trăm mắc. Nếu cả hai vợ chồng cũng có bệnh đã phát ra cả, thì đứa con không tài nào tránh khỏi.

Những trường hợp như vậy cũng ít thấy. Ngày xưa, người ta hay tin rằng những lật bệnh, một phần lớn hình thể và tinh tinh là do ảnh hưởng của tổ phụ. Nay giờ người ta hiểu rằng ảnh hưởng đó rất ít, và không quá mạnh như người ta tưởng.

(Theo Tit Bits)

Anh Thu

LUOM

Thú vật biết tiên tri

MỘT vài nhà khoa học tin rằng các thú vật có những giác quan riêng có thể biết trước được các tai nạn sắp xảy ra. Đầu hôm trước trận động đất dữ dội ở Tokio ngày tháng mười 1923, tất cả các chó ở kinh thành đều kêu sủa khiến mọi người lấy làm lạ. Nhiều người cho rằng có ma quỷ, và đến lúc động đất, 100.000 người chết, 150.000 người bị thương, và 50.000 chạy được.

Chuột cũng biết rời bỏ một chiếc tàu nếu có sự gì nguy hiểm sắp đến.

Cách đây ít lâu, ở Assam, miền đất cao bồng bị tràn ngập bởi hàng ngàn thú vật và rắn rết. Hùm, heo, cáo, thỏ chạy bén cạnh nhau, và khi chúng tới được chỗ cao, thì có bão lớn và nước lụt ngập miền thấp hàng vạn cây số vuông. Nhưng việc tiền tri thần nhât của giống vật xảy ra ở đảo Krakatoa ngay trước khi đảo bị tan phá vì núi phun lửa. Hàng mấy ngày trước, bê-chung quanh đảo đen ngòm vì giống vật bụi tự đảo ra ngoài khơi. (D.L.)

Sở bưu điện ở dưới bờ

O' NARSAN, (đảo Bahamas), sở bưu điện đầu tiên ở dưới bờ đã mở cửa cho công chúng trong một cái quầy tròn (photosphère) vẫn thường dùng để

DỰ TIỆC

(Tiếp theo)

Khi đến

THEO phép lịch sự, nên đến đúng giờ hẹn, đừng để mọi người phải chờ riêng mỗi mình mình. Nhưng có cũng đừng nên đến trước tiên. Chẳng may có trót đến sớm một chút, thì có nên nhân dịp đó, lượn quanh gần đây đợi khi rào một đám đông vào hay một vài người có quen biết vào trước, và hẵng bước theo vào.

Nếu có một người bạn nữa cũng đi với cô thời đến sớm một chút cũng không can thi, vì cô đã có người tiếp chuyện cô rồi.

Bồn phản đầu tiên của người đến dự tiệc là di chào bà chủ nhà.

Bà này sẽ đưa cô vào phòng khách và giới thiệu cô với vài người nữa để cho cô nói chuyện. Chẳng may, cô phải tiếp chuyện một người đàn ông mà cô chưa từng quen biết, đó là một điều khó cho cô, nhưng cô cũng đừng vì vậy mà... im như hạt thóc.

Cô có thể nói dù các chuyện vui, nói về tiết trời, nói về các chuyện thời sự. Chỉ trong một khắc đồng hồ, nếu cô có duyên cô sẽ kiếm thêm được một người bạn nữa. Hoặc người khách đó không hợp tình e là, một lúc khách đến đông, cô có thể tươi cười xin lỗi đến nói chuyện với những bạn mà cô quen thân.

(Còn nữa)

NG. THIỀN-GIÁM
(Phỏng theo Marie-Claire)

TẠI HIỆU DÊT CỤ-CHUNG

Hiệu đang trưng bày nhiều kiểu

Mailot, Slip

đi tắm bờ rất đẹp

Trước khi đi tắm xin mời các Ngài, hãy đến xem qua các kiểu áo mới

CỤ-CHUNG

100 Rue du Coton, HANOI

Muốn bán:

Ô-tô Hotchkiss, máy Underwood
Quạt trần còn mới

Muốn mua:

Nhà, Bát, Trại
Hội: Comptoir Commercial
59 Hàng Gai — Hanoi

LĂT

quay phim và quan sát cảnh vật dưới bể hai mươi nhăm năm nay. Khách du lịch có thể vào trong phòng đó, viết cảm gióng của mình trước cảnh dưới bể và gửi thư đi ngay tại đây. Ngày khánh thành, hai bức thư trước nhất là gửi cho vua George VI và thống lĩnh Roosevelt.

(Til Bits)

Lâu một triệu năm

NGUỒI ta có thể tìm thấy những con bướm sống cách đây một triệu năm, còn giữ nguyên vẹn trong hồ phách một thứ nhựa cây. Những các bảo tàng viện bày giờ có thể ghen với tạo hóa về việc ấy : giữ nguyên các vật như bướm, sâu bọ, hay cây nhỏ trong một thứ nhựa gọi là méthacrylate, cũng trong và cứng như thủy tinh. Có thể giữ lâu mãi mãi được.

(D. I.)

NHỮNG SỰ LẠ

« Vạn niên thanh »

MỘT thứ rêu mọc ở Ấn Độ gần như không bị cách nào làm chết được. Nhỏ cày lên, đem băm nhỏ ra, cát rẽ đi, mỗi phần nhỏ ấy lại mọc lên một cây khác nếu đem giống dưới đất. Cây đó mọc không cần ánh sáng và cũng không cần nước. Chỉ có một cách làm chết được là đem luộc nước sôi đi hay đốt cháy ra than.

Bé bơi nuôi cá

TẤT cả những bé bơi ở hòn Búc hiện giờ đều đang để nuôi cá. Nên dùng bể bơi để bơi thì sẽ bị phạt rất nặng. Có lệnh ra định rằng : trong hai năm, kể từ lúc bắt, cứ mỗi con cá vượt lên phải cân nặng 2 l. b., và thịt phải ngon lành.

Áo cho mọi người

SỐ bóng hiện có trong nước Mỹ là 11.391.000 bộ. Cứ một triệu bộ thì dù vải dệt được 638.000.000 cái sơ-mi, và cứ số bóng trên áo sẽ dệt cho mỗi người ở trên mặt đất được 7 cái sơ-mi một năm.

Một sự lạ

DÀNH một người thường thì có thể bị phạt 6 tháng tù. Nhưng nếu đánh một người đối xứng hay ông Cầm thi chỉ bị phạt nhiều lắm là 2 tháng ! Đó là một chỗ lạ trong luật Anh.

(T. B. — J. — D. I.)

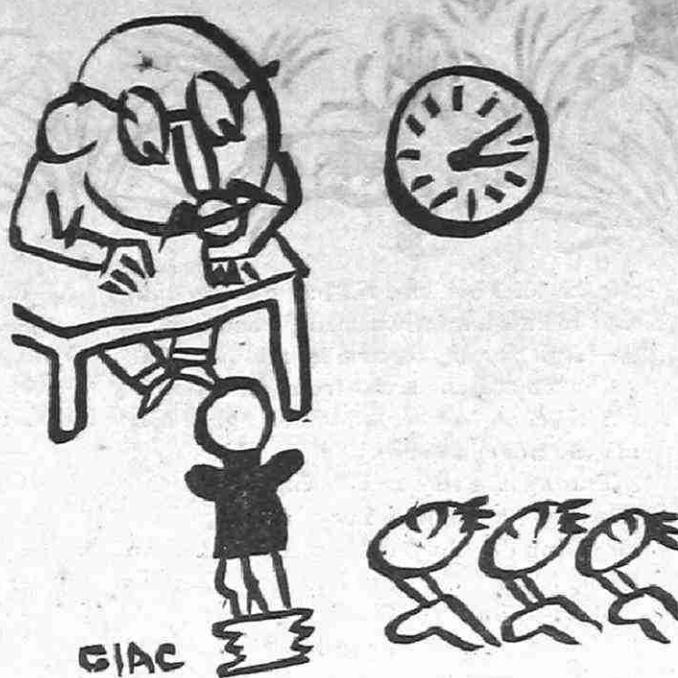

— Thời gian qua làm cho tôi luồng đau lòng...

— Ý hẳn anh là một nhà thi-si ?

— Không, tại tôi thuê xe-dap.

NGÀY NÓI CHUYÊN

— Thân thể người ta chia làm mấy phần ?

— Thầy đợi một tí : Con cởi áo quần rồi con sẽ nói.

Công An Nam Định — 1) Lấy vợ theo ý tôi chỉ khi nào có sự sống chắc chắn đây đủ mới nên lấy. Vì lấy vợ tất nhiên sẽ có con ; có vợ, có con mà làm vao cảnh tùng thiêng sẽ có nhiên vợ phải rách rưới, con phải gãy móm. Còn sự phản đối với cuộc đời sẽ vì thế cứ luôn luôn bị thất bại. Cũng vì thế có nhiên tái không lấy vợ. Vợ có mang thai bất hiếu đối với cha mẹ tôi không ? Và có lỗi gì với xã hội và nói gì?

— Câu hỏi của ông tỏ ra ông là người hay nghĩ ngợi quá xa xôi. Ông vì không muốn để khéo cho một người đàn bà mà không lấy vợ trong khi chưa có cách nuôi sống được gia đình, đó là một ý nghĩ rất có lý. Người có lý như thế, thì sao lại có tội bất hiếu mà ông phải lo. Cả với tôi giống ông cũng chẳng có tội gì, có lẽ lại có công nữa kia, vì ở như ông, nói giống sẽ không phải mang cái nợ có những dâm dính đổi khỗ... Cố thề nói, nếu ai cũng biết, nghĩ như ông thì xã hội này đã không thấy những cảnh nheo nhót vợ dối con khờ trong một gia đình mà ông chồng thất nghiệp chỉ ngồi thở dài.

2) Răng đèn có tên đai nào ? Sao người ta không nhuộm răng vàng, đỏ, xanh, tím...

— Theo sử sách thì có dã lầu làm, dâu như từ đời người nước ta vẽ minh. Có người nói là mới có từ đời nhà Minh, dân minh nhuộm răng để phân biệt với người Tàu và để khỏi phải cái nạn hóa chung. Đó là những giả thuyết hổ đồ lám nhưng chưa có giả thuyết nào khác đáng tin hơn. Chúng tôi mong các bạn đọc có ai nghe biết được điều gì có liên lạc với việc nhuộm răng của người minh nên vui lòng thuật lại. Còn như màu thuốc không xanh, vàng, tím mà chỉ đen có lẽ vì ta chỉ tìm được cách nhuộm như thế mới được bền chăng. Nhưng đó cũng chỉ là phỏng đoán.

T. K. Hù-dong — Muốn souvenir cho một cô dâu chiếu bóng ở Hollywood một vật sản xuất ở Đông-dương. Vợ Ngày Nay bảo nén

— Trước hết chún mũ lai, bùn mồi ra và lắc đầu. Bằng ấy điện bộ cùng với những điều bộ tượng tư như thế cốt để tỏ sự tởm ghét của mình khi nghe đến hai tiếng đồng lõm ghét ấy. Thế rồi nói : « Hèm ! hiếp dâm là một việc tội lầm, bùn thủ làm, chẳng khác gì một người khỏe mạnh bắt trói một người ốm để đánh dập, lột hết sòng áo của cài rồi trốn đi... » Thế rồi làng chuyên một cách rất khôn ngoan. Búa trẻ có thể tưởng lầm cho đến lúc nó lớn và hiểu biết hơn. Trước cái trí khôn non yếu của con trẻ, thận trọng phu thế là phải lầm. Tiên đây chúng tôi ngó ý mong các bậc cha mẹ ai cũng lo cho sự giáo dục con cái và biết ý từ giữ gìn như ông bạn có câu hỏi trên đây.

Tác Lâm Saigon — 1) Tại sao ngoại Hán-nội họ thường kêu thiếu niên là Kép và thiếu nữ là Đáo ?

— Người Hà-nội đâu ? Họ chẳng một bọn các cậu các cô học sinh Hà-thành thích xem chiếu bóng. Kép, dào đây là kép dào chiếu bóng mà họ say mê vì nhan sắc và sức khỏe, rồi họ đem áp dụng hai tiếng ấy vào bọn họ mà họ thấy đẹp và khỏe như « dào, kép » trên màn ảnh. Dẫu sao hai tiếng ấy nghe cũng chướng tai và tỏ rằng người dùng tối không được đứng đắn, chững chạc.

2) Người ta thường nói « Mặt trờiдор » của các chợ phiên Hà-thanh, vì các dào và kép hay lúp chợ phiên làm nơi hội họp để đưa nghịch cợt nhau, làm khi rất sô sảng táo bạo, có dung như vú không. Con gái các nhà tử tế có nên dì chợ phiên không ? Tôi trước ao được mục kích chợ phiên Hà-thanh một phen.

— Cũng có một số không đứng đắn. Còn phần nhiều các dào các cô rất thành thực có lòng tốt giúp vào việc nghĩa hoặc nhân dân bán hàng, bán hoa, hoặc chỉ đến dự để làm tăng cuộc vui và bỏ tiền ra mua thức này thức khác, nhờ đó mà quý chợ phiên được dồi dào.

Và trong việc gì, dào hay dàn đều cũng có một bài phân đỡ, tránh sao hết được.

Dinh 41 Thủ Hanoi — Lẽ phải bảo rằng non thời gian khi chúc chán không thể lẳng được người tôi yêu, người ấy gấp đôi tuổi tôi.

Khốn nỗi người ấy đã có mang với tôi, tôi phải xin lỗi bằng cách nào cho phải đao, tôi, vú không còn là học sinh.

(Xem tiếp trang 14)

C
H
E
M
I
S
T
E

NICE

có tiếng là đẹp, bền mà rẻ

Hỏi buôn tại hàng dệt

PHUC-LAI

87-89 Route de Hué — HANOI — Tel. 974

Gửi đi xa rất nhanh chóng

BU'Ó'M

(Tiếp theo)

TRƯƠNG ngẫm nghĩ :

— À ! thì ra nó cũng không thèm nhớ đến nữa.

Chàng tức ứ lên cõi, hai tay bắt đầu run. Chàng không giữ được nữa :

— Anh cười à ? Cười gì ?

Chuyên chưa nhận thấy vẻ giận dữ của Trương. Chàng vẫn cười và bảo Trương, giọng dừa bờn, thân mật :

— Lâu ngày không gặp anh, mừng thì cười cho chứ cười gì ?

— Anh không biết tôi sắp chết đến nỗi à ?

Chuyên chợt nhớ ra ; phải, đã lâu lắm, Trương có đến khám bệnh, chàng có nói lối câu gì ? Chuyên dần dần nhớ rõ lại hết cả. Thấy Trương nói Trương sắp chết, chàng mừng rỡ, chàng sung sướng nữa, sung sướng thấy lời dự đoán của mình đúng với sự thực. Chuyên liếc mắt nhìn Trương, nhưng sao Trương vẫn khỏe mạnh như thường. Bản tin báu nghi, chàng bịa ra một câu nói mập mờ :

— Tôi thấy nói từ độ ấy anh chịu khó chữa lầm cơ mà.

Trương tưởng là Chuyên đã biết rõ các việc chàng làm nên nói mỉa chàng.

— Vâng, tôi chịu khó chữa lầm. Anh biết à ? Người ta nói đến tai anh hay là anh xem nhật trình ?

— Sao lại xem nhật trình ?

Trương nghĩ thầm :

— Không. Chuyên chưa biết. Càng may.

Chàng cười vui vẻ, nói tránh đi :

— Nghĩa là nếu cứ tin đúng như lời anh nói, thì tất anh đã được đọc trong nhật trình bản cáo phó về cái chết của tôi.

Chuyên co người rụt cổ cười đê hở cõi lợi. Trương tự hỏi tại sao Chuyên lại có thể cười được vì một câu nói không có gì đáng buồn cười. Trương nhìn Chuyên và lúc đó chàng thấy Chuyên có vẻ « ngốc » quá; chàng dám ra muốn cười và cất tiếng cười thật to theo Chuyên. Bao nhiêu cái tức giận chưa chất trong lòng tự nhiên tiêu tan đi hết. Chàng thấy tức Chuyên là vô lý. Chuyên không đánh lừa chàng; chính Chuyên là người đã bị chàng đánh lừa. Bây giờ không biết có nên cho Chuyên vào trong một lần nữa không ?

Chuyên nói :

— Đấy, tôi đã bảo anh đừng lo. Phải thế mới khỏi bệnh. Người ta chữa bằng ý chí nhiều hơn là bằng thuốc.

— Anh nói rất phải. Tôi cứ phải tư bảo tôi : thế nào cũng khỏi, tất phải khỏi. Mà bây

giờ thì tôi khỏi hẳn rồi bay nỗi cho đúng sắp sửa khỏi hẳn, không bao giờ đau ốm nữa.

— Anh vào đây tôi xem lại một lần nữa.

Chuyên nói chen vào trước khi Trương nói hết câu nên không để ý đến nghĩa bóng mà câu nói của Trương.

Trương bận vể ý nghĩ riêng nên di theo Chuyên như cái máy. Lúc vào chàng không có ý định dề Chuyên khám bệnh. Đối với chàng bây giờ ốm nặng hơn bay khỏi hẳn dǎng nào cũng vậy. Chàng lãnh đậm, chán nản hết cả. Chàng không hiểu tại sao tình yêu Thu trước kia lại làm chàng tiếc dời và đau khổ đến như vậy. Giờ thì chàng được sống và mất hẳn tấm ái tình đó nhưng chàng không thấy khổ lầm vì mất hẳn tình yêu của Thu và cũng không g

thấy vui lầm vì còn

được sống ở dời.

Chuyên tắt đèn,

cho máy điện chạy

và nói lầm bầm

mấy câu. Trương

không để ý nghe,

vẫn theo đuổi ý

nghĩ riêng ; chàng

thấy sống ở dời

này bị giam vào

trong một cái buồng

tối và chỉ muốn

thoát ra khỏi. Cái

ý tưởng quyên sinh

đã nhiều lần hiện

ra, nhưng chàng

biết không có sức

dể dồn cái cánh cửa nồng nàn ấy. Thế mà

chỉ có cái chết là có thể giúp chàng chuộc

được hết các tội lỗi, làm ngắn cái khò

phai chịu một cuộc dời không có nghĩa

lý gì nữa, cái khò sống gượng này còn lớn

gấp mấy cái khò tiếc dời trước kia.

Tiếng Chuyên lọt vào tai chàng :

— Bây giờ anh có thể bớt lo được rồi. Nhiều hy vọng ghê lầm. Có thể nói là khỏi...

Trương mỉm cười ngẫm nghĩ :

— Giả Chuyên bảo mình mai kia ngõeo có phải hơn kh ông ?

Tuy không tin gì lời của Chuyên, nhưng chàng vẫn không giữ được một thoáng vui thăm hiện ra trong lòng khi nghe tiếng Chuyên nói bệnh chàng đã gần khỏi.

Chuyên nói bằng tiếng Pháp :

— Gần hết biến thành sẹo cõi rồi.

Trương cười bước xuống đất :

— Thành sẹo. Thể trọng có xấu đi nhiều không ?

Ra đến ngoài buồng giấy, Trương suy nghĩ đến cái thất vọng ban sáng, cái thất vọng đã làm chàng thấy nhói ở quả tim khi biết Thu không đến hâng l'Etrier. Chàng hỏi :

— Thế còn quả tim ?

Chuyên cho là Trương nhớ đến câu nói lầm của chàng đồ trước :

— Quả tim ! Phôi khỏi thì tim cũng khỏi.

— Chắc không ?

— Cái gì chứ cái ấy thi chắc lắm. Anh tin ở tôi.

Trương cầm mũ bắt tay từ biệt Chuyên. Chàng thấy lạnh ở đầu và vội vàng đội mũ thật nhanh.

— Quái lạ, sao Chuyên không để ý đến cái

đầu cạo trọc của mình ?

Cũng vừa lúc ấy Chuyên dè ý đến. Chàng nói :

— Phải dậy, mùa hè húi thế lại mát. Theo lối Nhật-bản đấy mà.

Trương cười :

— Đấy là theo lối lính mới dǎng hay nói cho đúng theo lối tù nhà pha.

Trương nói dùa và cười thật vui vẻ như đã quên băng việc trả tiền khám bệnh... Còn Chuyên thật tình không muốn lấy tiền của Trương, nhưng chàng khó chịu rằng Trương quên không nghĩ tới.

Trương giơ tay lên sóc lại cõi áo, cố làm cho Chuyên tưởng là chàng tình lấy ví trả tiền.

Chuyên nói :

— Thôi, chỗ anh em.

Trương mỉm cười cảm ơn rồi đi ra. Khi đi ngang qua hiệu cao lầu trong đó chàng đã ngồi uống cà phê với Quang một lần.

TRUYỀN DÀI của NHẬT-LINH

TRẮNG

Trương bắt giác ngừng lại nhìn vào.

— Không biết bây giờ Quang làm gì ? Đã lâu lâm không gặp.

Trương buồn rầu nhận thấy rằng chỉ trừ những ngày thơ ấu sống êm ấm trong gia đình, còn thì suốt đời bao giờ chàng cũng cô độc ; lúc này chàng mới biết rằng chàng không hề có một người bạn thân nào có thể an ủi được chàng. Mà như vậy lỗi ở cả chàng ; không ai yêu chàng lâu chỉ vì chính chàng chàng cũng không yêu ai được lâu bền. Tự nhiên chàng thấy tình yêu của chàng nhạt bớt trước khi biết chắc chắn là Thu không yêu chàng nữa.

— Minh ict kí quá sợ phải khóc chịu vì người ta không yêu mình nữa nên mình phải liệu không yêu người ta ngay từ trước.

Trương vào một hiệu cao lâu ăn cơm rồi về nhà sớm để viết nốt bức thư định đưa cho Thu hôm thứ bảy này.

Buổi chiều nóng và oi ả. Trương kéo cái chong ra ngồi ở sân sau đọc lại đoạn đã bắt đầu bức thư. Xem xong chàng xé nhỏ vứt đi vì không lấy làm vừa ý. Trương ngồi suy nghĩ định lại cách viết cho thật khéo ; chàng thấy rất khó khăn vì bây giờ chàng không chân thật nữa, nhưng phải làm cho Thu tưởng chàng chân thật hơn trước.

— Có nên viết nữa không ?

Trương thấy không nên chút nào, chàng cũng thấy không muốn lâm nữa, nhưng thôi thi chắc không thể thôi được. Yên lặng để cho Thu xa chàng, để cho Thu khinh thường chàng ; còn chàng, chàng chỉ việc nhẫn nhục và chết rách ở một xó nào, không thể thế được, không dời nào chàng chịu như thế.

Cái ý muốn của chàng lúc đó chàng thấy nó bùng bừng ở trong người không có lẽ phải nào ở đời làm át được ; họa chàng chỉ có cái chết bất thình linh đến là ngắn cản được chàng.

Mấy tiếng chim kêu nhỏ và thanh khiến Trương ngừng đầu nhìn lên cành soan tây. Chàng mỉm cười đưa mắt tim. Đã năm sáu hôm nay, chiều nào cũng vậy, có một đàn chim khuyên bay đến cây soan tây, rồi rít kêu gọi nhau một lúc rồi lại bay đi. Nó đến đúng giờ lâm nên Trương chắc vẫn chỉ là một đàn chim và cái cây này là cái trạm kiểm lâm cuối cùng của chúng nó trước khi về tò. Trương tự nhiên sinh ra yêu mến mong mỏi đàn chim nhỏ chiều nào cũng đem lại cho chàng một lúc vui rít rít ; chàng chỉ tiếc rằng chúng đến với vàng quá hình như chúng sợ trời tối. Chàng sung sướng khi nào thấy một con nán ná ở chậm lại ; chàng

— Em vẫn đợi anh trong ba năm nay...

Cùng một lúc hiện ra hai con mắt của Nhanh hai con mắt đẹp hẳn lên vì sung sướng nhìn chàng sau bức đậu xương rồng, một buổi sáng mùa thu ở quê nhà.

Trương ngồi yên như thế lâu lắm, hai ngón tay chàng cầm lồng lோo tờ giấy trắng trên mời viết có hai chữ « Em Thu ».

CHƯƠNG IV.

« Em Thu,

« Giờ mới đến lúc anh nói rõ hết sự thực với em. Anh chỉ viết cho em tất cả cả hai bức thư. Một bức thư đầu tiên ở ấy và bức thư này, bức thư cuối cùng trước khi không bao giờ còn được thấy trong em nữa.

« Người sắp đi xa chỉ xin em trước khi đọc bức thư này sẵn lòng tha thứ cho một người đã đau khổ ; mặc dầu những việc người ta làm khi người ta đã đau khổ, đau khổ quá rồi thì người ta có nhiều hy vọng được người khác thương và tha thứ cho hết các tội lỗi.

« Chắc trong hơn một năm nay em cũng biết phong phanh rằng anh mắc bệnh ho, nhưng có một điều em không biết và không ai biết cả trừ thày thuốc và anh... »

« Viết đến đây, Trương thoáng nghĩ đến Mùi và bức thư giao cho Mùi. Chàng cố nhớ lại dễ viết theo đúng bức thư trước.

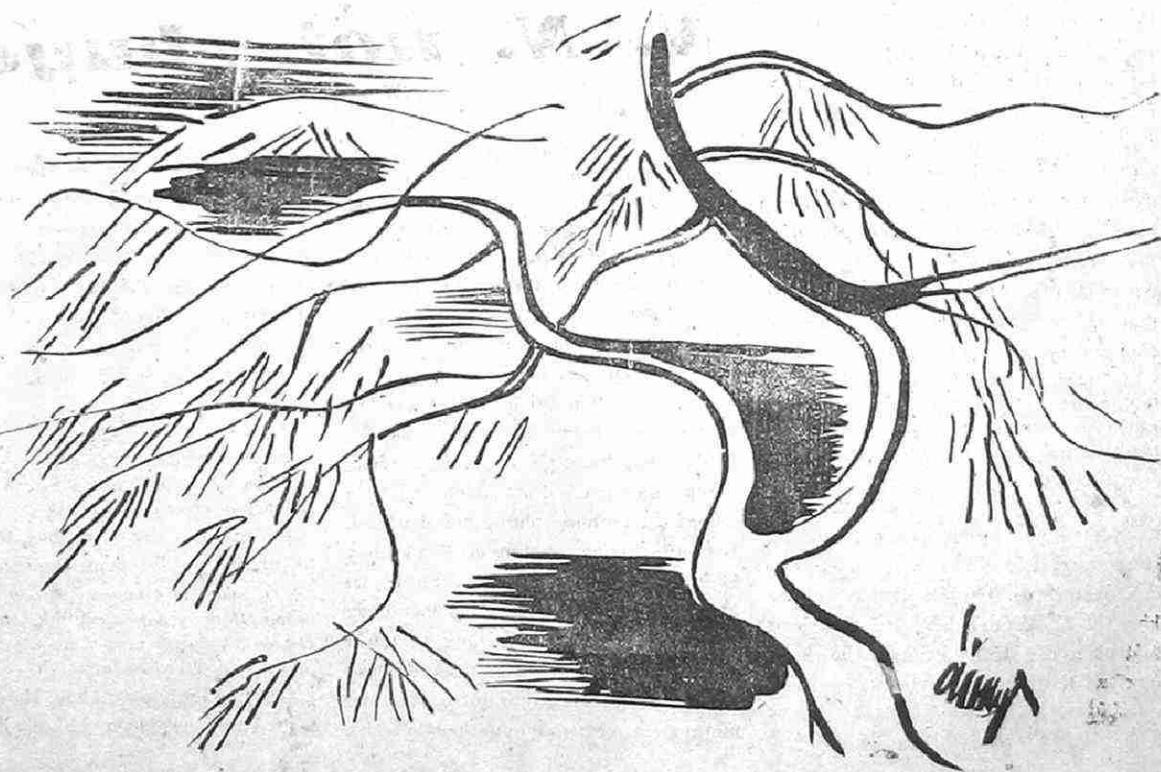
« Bệnh ho của anh nặng hay nhẹ cái đó không quan hệ gì, chỉ có một điều quan hệ nhất là anh biết chắc chắn rằng anh sẽ chết. »

Trương gạch mạnh mấy cái dưới hai chữ « chắc chắn » để Thu chú ý.

« Anh chắc chắn sẽ chết ngay trong một lúc anh được biết chắc chắn rằng em yêu anh. Còn gì khổ cho anh hơn. Anh nghĩ không gì hơn là xa em ra. Độ ấy anh đã xa được em. Nhưng anh đã chịu bao nhiêu đau khổ để có thể xa được em ; và cũng từ lúc xa em là lúc anh bắt đầu « chết ». »

(Còn nữa)

Nhật-Linh

VUI CƯỚI

Của Huy-Tin

Dầu dưới

VỢ NHIỀU GẦN — Ngày tháng mà a, ở ngoài kia chỉ có một con chó mà đánh nhau suýt chết.

NHIỀU GẦN — Tại sao? Dầu dưới thế nào?

V. N. G. — Dầu nó thì đẹp sờn như sút, dưới thì bong như phết trán. Có thể thôi.

Của Mạnh-Thường

Khéo chiều khách

Thưa bà, màu hàng này đi với màu da của bà hơi xanh rât dịu...

Không, da tôi xanh từ lúc nghe thấy ông nói giá tiền...

Thế mới khổ

Vợ anh đâu? Sao lại để cho anh khẩu lấy áo như thế? Tôi được tin chị dạy ở trường nữ công cơ mà?

— Chết vì cái áo lại của nhà tôi.

Vệ-sinh

CHỒNG đốc tôi — Trời ơi, chết tôi mất! Nước nóng 45 độ mà mình định tắm cho con đây à!

Vợ — Cậu rõ khéo bấy v่ะ. Trè con chúng nó biết gi mà độ với diếc.

Lý-toét khôn

QUAN HUYỆT — Cụ lý a, cụ có công-trang lớn trong vụ bắt thuốc phiện lâu vía rồi nên nhà nước muốn trọng thưởng cụ. Vagy cụ muốn lấy cái ngàn tiền hay 100 đồng bạc?

Lý-Toét ngẫm-nghĩ một lúc rồi gãi tai thưa: — Bầm... một cái ngàn tiền thì đáng giá bao nhiêu?

Q. H. — Chừng 3 đồng.

L. T. — Vagy con muốn nhà nước cho một cái ngàn tiền và 97 đồng.

— Người dàn bà vào hàng nào? Nếu là vú em hay chị sen nhà mình, thì phải nói nhà cấp cho người ta cái vốn để làm ăn mà nuôi đứa con. Nếu là bà là cô nào đó thì cũng hơi khó xử, vì lấy người ta liệu có thể được không? Tôi ngờ lắm. Nhưng dẫu sao trong việc này người dàn bà vẫn có lỗi hơn, vì gấp hai tuổi người con trai (chừng còn vi thành định). Vậy nếu không lấy được người ta, người ta cũng không thể trách mình nhiều lắm. Có khi người dàn bà còn mắc tội làm hại trẻ lá khắc.

VŨ NGỌC TRUNG YÊN THÁI — Mười tám tuổi, người vẫn khỏe mạnh, mà chỉ có bệnh nhiều mũi, suốt ngày lục nào cũng có, vagy làm cách nào cho khỏi, có cần phải xổng Docteur không?

— Có khi chỉ là một thời quen: ông hay khạc hoặc si mũi quá nên sinh ra chứng này. Nếu chỉ vì thế thì ông chưa thời quen ấy đã. Nếu làm thế mà không khỏi thì tất là một bệnh về phổi hoặc một phần nào trong cơ quan hô hấp: ông hỏi thầy thuốc ngay đi.

2) Có một lẻ thù, có nhiên kẽi thu đó khỏi hơn và có thể lực hơn, vagy làm cách

Nghỉ mát

HUỆ — Chị ạ, mấy hôm nay ở nhà ông via bà via em bàn tính túi cả lên về việc di nghỉ mát của em.

LAN — Tôi tưởng chị nằm lì Hanoi kia mà.

HUỆ — Thị đã hẵn! Nhưng ông via thi muốn người ta trưởng en di Chapa, bà via lại muốn người ta trưởng em di Sầm-sơn.

Nói chữ

XÃ XE — Cu ơi, con dâng đòn qua. Sao bác tôi mà con không ra đánh chó, để nó cắn rách ó bác?

LÝ-TOÉT — Thời đừng mang con nứa, không phải lỗi nó đâu. Đó là lỗi của bố nó. Bác không thấy cõi nhán đã nói: « Cầu » bắt giáo, « phụ » chí, quả » it?

Của Tam Tam

— Ah kia có nghe lời tôi giảng không, mà ngồi ngáp thế? Anh hãy nhắc lại những lời tôi vừa nói xem nào.

Chịu thôi

CHỦ — Chả mấy khi bác tới chơi, mời bác ở lại xơi với vợ chồng tôi một bữa « cơm muối ».

KHÁCH (hoài nghi) — Nếu nó không hết?

NHÀ BẢN THUỐC (điềm nhiên) —

Thì ngày dùng ngay thứ này, công hiệu như thắn một ve khỏi ngay bệnh.

■

Ở đâu về

— Anh ở đâu về mà ăn mặc gớn-gàng thế?

— Tôi mới ở lâu về.

— Thế tình hình Trung-Nhật đó này ra sao?

Quen móm

Một ông giáo đang diễn thuyết. Bỗng một thính giả bung miệng ngáp. Ông giáo cau mày, chửi người kia, nói rằng:

— Ah kia có nghe lời tôi giảng không, mà ngồi ngáp thế? Anh hãy nhắc lại những lời tôi vừa nói xem nào.

■

Miệng lưỡi

NHÀ BẢN THUỐC — Thuốc này công

Của T. Hué

Thêm tiền

THÀY — Nếu trả ra đường được 10 đồng thì trả làm thế nào?

TRÒ — Con sẽ bỏ thêm vào 5 đồng nữa rồi đem đến sở cầm.

THÀY — Sao anh lại dài thế?

TRÒ — Con làm như vậy thì số bạc sẽ thành vó chủ vì nguyên chủ nó chỉ mất 10 đồng thôi, và sau bảy ngày con sẽ nhận được 15 đồng a.

■

Của V. L. Khoan

Nói lơm

XÃ XE bảo Lý Toét — Bác lý, bác có bết làm chó không?

LÝ TOÉT — Bác chỉ nói nhảm.

XÃ XE — Không mà, tôi nói thật đấy, con chó nhà tôi vừa bị què, trưởng bác biết làm sang làm mà chén.

Giỏi tiếng Pháp

NHIỀU QUÝNH — Bác khán ạ, dằng kia có một đứa bé con đùi hai, ba tuổi mà nó nói tiếng Pháp lầu lầu.

KHÂN CUỘNG — Ô, giỏi nhỉ, thế nó con nhà ai mà quý vậy?

— Nó là con tôi...

■

Bồ cát

THÀY GIÁO — Người mồ côi là thế nào?

TRÒ — Người mồ côi là người cha mẹ mất cả.

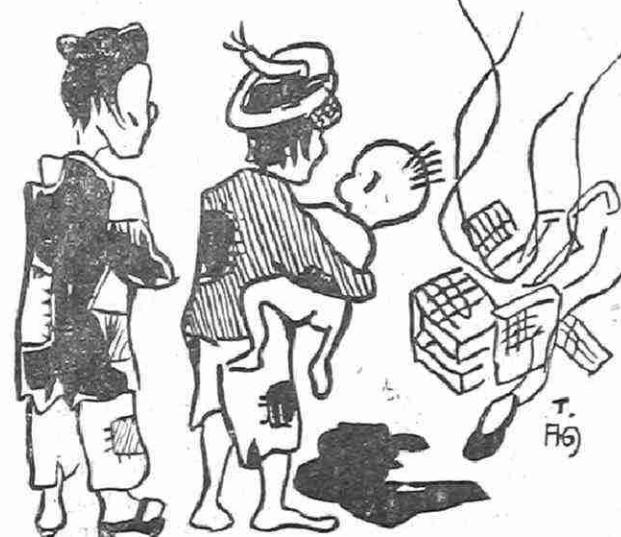
THÀY — Giỏi! ví như ai?

TRÒ, lạnh lẽo — Như ông nói con a.

Dấu nón

ANH dạy em — Mày quên mãi, chử ô thì có cái dấu mũ, nhớ chưa?

EM — Không phải dấu mũ anh a, nó giống cái dấu nón cơ!

— Giá chúng mình chết xuống âm-phủ có nhẹ sướng hơn vì ít ra mỗi năm con nó cũng đốt cho mình vài nghìn vàng, bạc.

N. N. noi chuyện

(Tiếp theo trang 11)

não để trả thù được? Có nên dùng thủ đoạn để đánh dồn sau lưng không? Nhưng tôi không muốn làm cách vong trộm như thế, vong làm cách nào tiện lợi hơn?

— Ông đã biết đánh kẻ thù — dù hắn khỏe hơn — lúc hắn không để phòng là một sự vụng trộm và cố nhiên hèn nhát, vậy câu hỏi: « Có nên đánh sau lưng không? » của ông là thừa. Ông lại hỏi làm cách nào tiện lợi hơn. Tôi chỉ biết

có một cách đường hoàng: gấp kẽ thù, bao vào mặt hắn: giữ mình đi, ta đánh mì cho bô túc đầy! rồi đánh cho hắn vài cái tát tai hoặc những đòn đau hơn.

Rất đường hoàng; nhưng có tiện lợi hay không thì chưa dám chắc. Có lẽ lại không có chút tiện lợi nào hết cũng nên, vì ở trường hợp của ông, kẻ thù v

chẳng vừa có võ lực vừa có cả thế lực, Vậy chỉ còn một cách là dùng báo thù nữa, coi « kẽ kia » như một hàng vũ phu

không nghe và không tin lời mình là chỉ vì mình nói vụng về không gầy gò, hay sự hiền hiết của mình không đến với đến chỗ, hay nữa mình nói như dạy bảo cha mẹ.

3) Cách đặt thơ mới thế nào? Có cần phải niêm luật như thơ cũ không?

— Không có thơ mới thơ cũ, mà chỉ có thơ. Thơ có phong, nghĩa là thơ cõi lâm, có trước khi có thơ niêm luật nhiều. Nhưng không có niêm luật không phải là không eo ám nhạc.

Nguyễn Văn Xã Hồ Quan — 1) Vừa rồi có nghị định ban ra cấm lưu hành tăng trại xuất bản cuốn « Bún lây nước đọng ». Vagy những bài xã thuyết đăng ở báo Ngày Nay có dinh dáng đến không, và có nên hủy di không, tuy rất mến.

— Nghị định chỉ cấm phát hành và lưu trữ cuốn « Bún lây nước đọng » đã in thành sách mà thôi, và chỉ trong phạm vi Bắc-kỳ. Vậy những bài xã thuyết đăng Ngày Nay có thể cứ giữ không việc gì.

(Xem tiếp trang 18)

CÓ CỨNG MÓI DỨNG DÀU GIÓ

LÁNG DIỀNG

(Tiếp theo)

VÀI LỜI KHUYÊN NHƯ THÈM LÁNG DIỀNG

TRƯỚC khi bàn đến vấn đề khác, tôi muốn khuyên nhủ thêm các bà lảng diềng cả miệng một vài điều nữa, để các bà liệu mà giữ lấy mình, đừng làm bạn tai hàng xóm một cách thái quá.

Nó thể là các bà dù hiếu rõi, dù hiếu của ý nghĩa cuộc chiến đấu chống lại, những tiếng ầm ỹ trong thành phố. Các bà không nên quên rằng các bà có những người lảng diềng mệt mỏi, khát ngủ chứ không phải các bà ở giữa hãi tha ma. Vậy các bà nên nhớ rằng :

1. Từ 12 giờ đến 2 giờ trưa và từ 10 giờ đêm đến 6 giờ sáng, các bà không có quyền cãi lộn với chồng hay với bất cứ ai, hát hò, hay kêu ầm lên, hay đánh đàn, thổi kèn, hay dùng thứ âm nhạc khác đến nỗi tiếng kêu, tiếng hát hay tiếng đòn lợt ra ngoài phố hay bay sang nhà lảng diềng.

2. Từ 12 giờ đến 2 giờ trưa và từ 6 giờ tối đến 8 giờ sáng, các bà không được đốt pháo, trừ những ngày tết ra.

3. Từ 12 giờ đến 2 giờ trưa và từ 10 giờ đêm đến 5 giờ sáng, các bà không ai được làm một nghề gì có thể làm ầm ầm không cho hàng xóm ngủ.

4. Từ 10 giờ đêm đến 6 giờ sáng

các bà phải giữ chó đứng đẽ nó sửa ầm lên, làm việc tại hàng xóm.

Còn chó sửa hay các bà lảng diềng cả miệng lên tiếng quát tháo trong những giờ ấy, có thể

vì là một cớ chính đáng được, những hàng xóm có thể trả lời các bà rằng : « những giờ ấy là giờ ngủ của chúng tôi, xin các bà hãy để cho chúng tôi ngủ yên ».

CHỌN LÁNG DIỀNG

Một điều khuyên nữa, là việc chọn lảng diềng mà đến ở cũng như ngày xưa người ta chọn chùa mà thờ vậy.

Lẽ tự nhiên là cần phải chọn lảng diềng hiền lành, hiếu biết quyền lợi của mình, quyền lợi của người, và xa những ông lảng diềng ngang ngạnh, những bà lảng diềng lạm điều.

Ngoài ra, ta cũng cần phải x

những nhà máy rượu, nhà máy thuỷ điện, nhà máy đúc sắt, làm đồ thiếc v.v... và vô số những nhà máy khác có thể sinh ra những mùi hôi hám, những làn khói mù trời, những hơi độc, những tiếng ầm ầm hay có thể gây nên những vụ hỏa hoạn lây sang nhà hàng xóm được. Chắc không nói, ai cũng đồng ý và cố tránh những lảng diềng đáng sợ ấy.

Nhưng nếu ta đương ở yên mà một nhà máy kia cứ đến buộc ta làm lảng diềng ? Thì ta không thể im đi được. Im, tức là bằng lòng ngửi những mùi hôi hám, hứng lấy thân bụi. Vậy ta phải kêu. Những nhà máy đó lập nên bao giờ cũng phải có giấy phép

của phủ thống sứ, mà trước khi cho giấy phép, phủ thống sứ bảo giờ cũng phải cho làm một cuộc điều tra. Cuộc điều tra ấy sẽ báo cáo cho dân chúng biết và trong mười hôm sau khi cuộc điều tra ấy kết liễu, người lảng diềng nào cũng có quyền khiếu nại về sự thiệt hại của mình.

RA NGOÀI ĐƯỜNG

Ta không lớn lên, tìm được nhà để ở, chọn được lảng diềng tốt để chơi rồi cũng chưa được yên thân.

Là vì ta không thể như các cung nữ thừa xưa, ngồi cầm cung ở nhà được. Ta còn phải có công việc ở ngoài, nghĩa là ta phải ra ngoài đường nữa.

Nhưng đi ra đường cái quan không phải ngày ngô như mán rừng cũng được. Đi một quãng đường, học một sàng khôn, phương ngôn cõi dạy như vậy. Học khôn chưa thấy đâu, nhưng điều chắc chắn, thì trong khi đi một quãng đường có thể xảy ra vô số là tai vạ. Vì thế nên những người ra đường nên dời câu phương ngôn ấy ra câu : « Đi một quãng đường, không khéo được một sàng nạn ».

TAY PHẢI

Noi một sàng nạn không phải là nói ngoa. Ta cứ mở một tờ báo hằng ngày ra là thấy những nạn ấy xảy ra rất nhiều, ô tô mà không phải chỉ chết có chó chết.

Vì vậy, ra đường là phải cẩn thận. Ta thường thấy nhiều người đương đứng ở bên cạnh đường, bỗng nghe thấy tiếng còi ô tô, là chạy xồ sang bên kia đường, rồi lại chạy về bên này, bình như là muốn tự tử cho xong vậy. Thực ra, không phải họ thích gì tự tử, chỉ vì họ không biết luật đi đường đó thôi.

Luật đi đường có thể tóm tắt lại một câu, một câu mà người bộ hành lúc nào cũng nên tâm niệm niêm như bà vãi niêm nam vòi ; lúc nào cũng phải đi bên tay phải của ta.

Điều ấy không đặt riêng cho bộ hành, mà đặt chung cho cả ô tô, xe cộ và súc vật nữa. Nhưng bộ hành cần nghĩ đến trước hết, vì thường ai là không đi bộ ? Vậy ra đường, trước hết ta phải nhớ rằng đường không phải là của riêng ta, ta không thể đi nghênh ngang ở giữa, hay lùi đi bên này, lúc sang bên kia như một chàng say rượu. Ta phải giữ phía tay phải, và lúc có xe cộ đến, ta phải tránh nép về phía tay phải để cho xe đi qua đã.

(Còn nữa)

TƯỜNG VÂN

Cải chính

Trong truyện « Nghỉ mát », số trước trang 9 có tì : Hanoi — Sầm sơn xin đọc Hanoi — Thanh hóa.

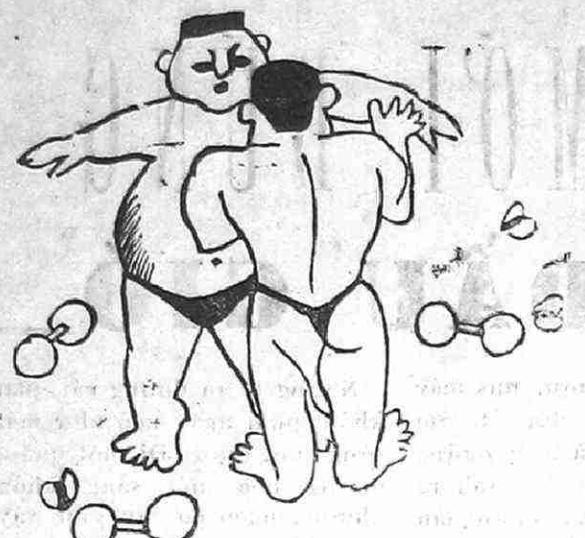
VÔ - TUYẾN - DIỆN

theo lối thực hành

Nghé đánh và thông tin bằng Vô-tuyến-diện. Có đủ khí cụ trước mắt để tự lắp và chưa lấy máy nghe. Chỗ học còn nhận có ít. Muốn học phải có băng CEPFI trả lên. Biên tén tại :

LIBRAIRIE CENTRALE

60, Boulevard Borgnis Desbordes — HANOI
Directeur des Cours : M. HOÀNG TÙNG dit HOAN

Học trò. — Tôi tập dã non một năm rồi mà cái bụng tôi chưa thay đổi một ly nào, trái lại, càng ngày nó càng phồng ra! Bây giờ ngài bảo tôi phải làm thế nào?

Thầy thể thao. — Nếu ông kiên tâm tập đều đặn thì bụng ông sẽ dần dần bớt lại ít nhất là một phần một tháng. Mà cứ thế trong năm năm thì bụng ông sẽ... mất đi không có nữa!

Thầy thể thao. — Ông nghe tôi vào nằm nhà Hộ sinh 10 ngày, lúc ra bụng ông sẽ tết ngay!

CÁI BUNG

của TÔ TÚ

— Hắn là một thằng hép bụng, nên có ai thêm chơi với hắn!

— Không hiểu sao anh ta bẩn bụng đến thế?
— Có lẽ cả đời hắn chỉ ăn dặt & của không ngon!

— Bác xem đây! chỗ anh em với nhau bác đã cho ăn, tôi thực thà hết súc, có dám làm khách đâu!
— Vâng, chỗ anh em với nhau, tôi vẫn biết bụng bác!

— Thưa cu, thím nó bụng run đầy ơi!

Ngày Nay Giai Tri

ĐẦU BÀI MỚI

I—Thơ sách họa tối tân

DƯỚI ĐÂY là hai bài thơ của cái nhà có tên nữ ca sĩ oanh và đáng sợ tên là Bảo Văn vừa gửi về Ngày Nay. Đó là hai bài thơ cũng oanh và đáng sợ như người đã làm ra nó. Hai bài từ văn và làm ra chắc cũng gần từ công phu. Cố Bảo Văn ý chung thấy chúng ta thấy có im tiếng trong cuộc giải trí vừa rồi nên sợ chúng ta coi thường có và cho có là không đáng sợ nữa. Bởi vậy có gắng sửa tim lấy những cái oanh oanh khác để bảo toàn cái danh tiếng hiền hòc của cô...

Thơ rằng:

Bài nói lái

Bài cũ, Ngày Nay, oanh oái ro Bảo đé, đé người, ném chui thô Gió bồng, luồn đít, tiếng lèa vần Thược cường, rà rỏi, cầm bạn eo

Văn Bảo Bình Thái

Bài nói xuôi

Câu đổi Ngày Nay rõ oái oanh Đề bao người dù chịu tho nám Bảy giờ đến lượt Văn lèn tiếng Được thưởng rỗi ra có ban cảm.

Bảo Văn Thái Bình

II - Câu đổi mới

Ngày mai có ngày nay không
(Của ông D. N. Long)

Câu này có nhiều ý:

- 1) Ngày mai thi có, ngày nay thi không.
- 2) Ngày mai có báo Ngày Nay không?
- 3) Ngày mai có được như ngày nay không?

Câu trả lời phải có nhiều ý như câu ra mới khéo.

Một chuyện vui về «câu đổi»

Xưa có một cụ dò day bảy cậu học trò nhỏ học chữ nhỏ.

Theo cổ lục thi ngày tết, bao giờ học trò cũng có lẽ mừng thầy gọi là tò long nhớ ơn. Năm ấy, thóc cao, gạo kém, khác hẳn với mọi

— Cụ lang, cụ có tin là có ma không?

— Ngày tính, nếu tôi tin, tôi đã chả làm cái nghề bốc thuốc này rồi.

năm, đang lè anh oào riêng anh ấy, học trò cụ dù lại họp nhau lại, chung mua một lỗ tết thầy cho đỡ tốn. Như thế, cố nhiên hay không được hài lòng cho lắm.

Nhưng không lẽ lại nói toạc móng béo rạ, — các cụ nhỏ vẫn có tiếng là thâm —, cụ dù ta bèn ra cho học trò một vé câu đổi rằng:

Thần Nông giáo dân nghệ ngũ cốc

Rồi cụ chỉ tiếng trẻ bảo mỗi cậu đổi một chữ. Bảy cậu, cậu nào cậu này ứng khẩu đổi nhanh nhẹn và chính chỗ làm : *trần đổi thánh, nòng đổi sán, giáo đổi gươm, dân đổi quan, nghệ đổi gừng, ngũ đổi thiên, cốc đổi cỏ...*

Thầy họp cả ngàn áy chữ thành một đội câu đổi bất bù sau này :

Thần Nông giáo dân nghệ ngũ cốc

Thánh sáu gươm quan gừng thiên cỏ

Rồi thầy trình trọng thuyết lý rằng :

— Đây các anh xem, trời sinh ra mỗi người một thiên bẩm, một chi hướng, một ý nghĩ. Có việc hợp nhau lại làm thi bay ; trái lại, có việc người nào tự súc người ấy làm thi mới tốt. (Thầy vừa nói câu này vừa liếc nhìn món quà lě tết). Tí như về câu đổi của các anh.

« *Thánh sáu gươm quan gừng thiên cỏ* » (thầy dồn giọng ngâm đến chữ « cỏ » liền quay lại, nhìn đánh.. blop một cái vào mâm đồ lě) thì.. trông làm sao được ? trông-làm-sao-dược ! ?

Nói xong, cụ dù quát gọi người nhà cắt dù lě dì. Còn lũ học trò có hiểu hay không thì...

XUÂN TIỀN

CÓ HAI CÁCH LUYỆN TẬP THÂN THỂ KHÁC HÀN NHAU

MỘT cách tập để trở nên một lực sĩ đẹp đẽ hàng tráng như tượng đồng và một cách tập luyện chỉ cốt lấy một sức khỏe trung bình để làm việc và để sống xa những sự gêu đau, bệnh tật.

Muốn thành một lực sĩ hoàn toàn có cái thân thể ai cũng ham muốn, cần phải có thật nhiều thời giờ, mỗi ngày bỏ ra ít nhất vài giờ để chuyên vào sự tập duyệt ; phải yêu một cách thi thiết cái hình thể toàn mỹ theo lý tưởng mà mình đã chọn ra ; những lúc tập luyện phải hết sức chăm trú và mang tất cả nghị lực vào trong sự cử động của mình ; phải tập theo nhiều cách hết sức khó khăn và nhọc mệt và nhất là phải cố gắng, cố gắng mãi lên.

Cách tập luyện để đạt tới một cái đẹp toàn mỹ như trên này thì gần như là cả một nghệ thuật và không phải là bắt cứ ai ai cũng đều có đủ hết điều kiện để tập luyện được như thế. Không những vậy, trong tất cả mọi người không phải là ai ai cũng muốn trả nên lực sỹ cả. Vậy thì theo ý tôi, cách tập luyện như trên này, tuy nó đẹp đẽ và even thơ v thật đấy, song nó không cần thiết đối với quần chúng bằng cách tập luyện thứ nhì, mục đích là chỉ cố giữ cho thân thể sự thẳng băng, tránh xa những sự khó chịu, mệt mỏi, chán nản và để có thể luôn luôn sống một cách vui vẻ, bình tĩnh. Muốn có được những kết quả như trên, người ta không cần phải mất nhiều thời giờ làm. Mỗi ngày, hoặc buổi sáng, hoặc buổi chiều, chỉ phải bỏ ra nhiều nhất là nửa giờ để vận động. Không cần phải tập theo những cách thức khó khăn, với nhiều khi cụ cồng kềnh ; chỉ cần theo một phương pháp hết sức dễ dàng, ngắn ngủi và dân dã, và cuối cùng cũng không cần phải mất nhiều tâm trí, nghị lực về sự luyện cho lắm.

Nói lõm lại, cách tập luyện này

phải coi như là một bồn phản cản thiết mà người nào cũng phải giữ cho đầy đủ đối với chính thân mình hàng ngày, cũng như sự tắm rửa, chải đầu, đánh răng, súc miệng và mặc quần áo trước khi ra đường.

Đối với cái Xã Hội Việt Nam ta, từ trước đến nay chỉ chuộng văn mà khinh võ, tín trọng đến tắt cả những cái gì thuộc về tinh thần và coi thường thân thể, sự phổ thông cách tập luyện thân thể thông thường để giữ gìn sức khỏe hiện giờ là vẫn đề cần ích nhất. Cầm bút viết những bài khuyễn khích về Thể Dục trên mặt báo này từ mấy tháng nay, mục đích của tôi cũng chỉ là mong sao, trong Xã-hội Việt-Nam ta sau này sẽ dần giào những thanh niên trai tráng từ 15 đến 50 tuổi đều có những thân thể trung hưng, khỏe mạnh, tinh tinh và vui, hoạt động, hăng hái, cũng cố gắng thẳng tiến trong tất cả mọi nghề, mọi phuotien, mọi giai cấp trong Xã-hội ; chứ thực tinh lôi có mong mỗi một chút nào sit vận động sẽ lạo ra cho chúng ta 100 Đại lực sĩ, Đại võ sĩ, Đại thể thao-gia, Đại võ địch trong kh 99 vạn, 9 nghìn, 9 trăm người Việt-Nam khác thì bụng xê, béo quang ra những mõ hay gầy còm xanh xao ôm yếu như chìa cỏ hương trời rét, trong óc lúc nào cũng chứa chất những sự đe tiễn, lỗi tăm và ich kỷ.

Vậy thì, những bài về phần thực hành mà tôi viết từ nay trở đi đều thuộc về cách tập luyện thông thường cũ, nghĩa là những lời tập luyện hết sức dân dã, rõ ràng để ai ai cũng có thể áp dụng ngay. Sau cùng tôi sẽ bàn luận đến sắc đẹp của hình thể (Beauté plastique) và nói đến những phương pháp tập luyện riêng để đạt được đến một « nghệ-thuật cao siêu » như ý nhiều bạn trẻ mong ước.

Ng. h. VY

chưa có ai thất vọng
về bệnh Mông, Di,
Hoạt tinh với hoàn

TAM TINH HẢI CẨU BỎ THÂN

VÔ VĂN VÂN

86 Rue du Coton — HANOI
và khắp các tỉnh đều có bán

NGÀY TỰU TRƯỞNG

NAM - NỮ HỌC - SINH

đứng quên lùm ở các hiệu sách quen

KHẠP TRONG NAM NGOÀI BẮC

HAI THỦ VỐ

SHIRLEY TEMPLE BLANCHE NEIGE

Làm tại nhà máy Ngọc Xuân
28 rue Richaud (Đoàn
sở Ánh Sáng) — HANOI

Giấy tốt trắng kẽ máy răng tây, nét thanh và đều. Tranh bìa mỹ thuật
Đủ các hàng 50, 60, 120 trang. Đủ các thứ kẽ travers, carreau, double ligne

N. N. noi chuyen

(Tiếp theo trang 14)

2) Vì sự vắng, tôi đánh mất cái bằng Sư học, nay tôi muốn xin, vậy phải làm những giấy mà gi và những giấy mà ấy phải gửi đi đâu?

— Trước ông linh bằng ở đâu, thì bây giờ gửi thư xin một bản khác (Duplicate) ở đây. Tôi rõ tên họ, năm và chỗ thi.

Thời Quảng Ngãi — 1) Tim hết cách chốn chẽ cuộn hòn nhân cuồng bách mả. Không được, sau tôi phải ứng thuận trong uất ức vì cha mẹ làm dụng quyền đặc alone; tôi có tướng may ra sau này có thể có gãy nên một chút tình thương (l) giữa vợ chồng. Nhưng đã một năm tôi phải thất vọng với tôi. Vậy bây giờ có nên kéo dài mãi cuộc đời lạnh lẽo ở gia đình đó không? Hay nên xả tri thê nào?

— Một khi giữa đôi vợ chồng đã có sự lạnh nhạt thì cảnh gia đình sẽ buồn tẻ lắm. Nhưng ông thất vọng với ông nghĩa là thế nào? Ông nói không được rõ. Trước khi quyết định ra sao, cần phải suy xét xem cái tình thế đã xảy ra rồi ấy có thể chịu đựng được không, vì chẳng nên vì một sự thất ý hay bức tức nhỏ mà gây nên chia rẽ. Nếu tình cảm không thể kéo dài được mãi, thì tốt nhất là hai bên vợ chồng cùng đều bằng lòng tìm cách giải quyết cho êm thắm. Như cùng bằng lòng chia rẽ, chẳng hạn.

2) Lý dí được không? Theo luật ở Trung kỳ lý dí vợ phải có những điều kiện gì? Tôi phải chịu những sự thiệt hại gì nếu tôi ly dí vợ tôi?

— Lý dí được nhưng bao giờ cũng phải có có chính đáng, nghĩa là được pháp luật công nhận, nếu không sẽ phải nuôi vợ, chia của cải, v.v. Về điều kiện lý dí ông nên xem trong quyển luật Gia Long.

Nguyễn Hữu Hoàng Huế — Cách đây hơn hai tháng Ngày Nay có nói đến quyển sách Người bạn hàng năm. Vậy sao bây giờ không thấy nói đến và chưa ra?

— Quyển sách ấy của nhà xuất bản Dời Nay hiện chưa thể cho ra được. Khi nào có thể xuất bản, nhà Dời Nay sẽ lại quảng cáo trên báo Ngày Nay, và sẽ nói rõ ngày nào có bán.

Nguyễn thực San Hanoi — Một người con gái yêu một người con gái mà cha mẹ lại phản kháng, có thể ra tòa Bố lỵ làm phép cưới nhờ bạn làm chứng được không? Bố mẹ có quyền xóa bỏ không? Hai người đều trên hai mươi tuổi cả rồi.

— Không thể được. Theo luật annam, cần phải có cha mẹ hai bên bằng lòng thì mới làm phép cưới được, đầu hai

bên quá 20 hay 30 tuổi cũng vậy thôi.

Ấu Sơn Tây — Ngày Nay số 177 cho biết hai ông Tú Khanh và Tuấn Sỹ sẽ ra quyết định Pháp Nam về khoa học có bảo tàng xem bài thông cáo của tác giả trong số sau. Sao không thấy?

— Đó là lỗi ở hai tác giả không gửi tên đăng bài thông cáo. Muốn biết nên gửi thẳng thư hỏi tác giả.

Trà Nho Khánh Hòa — Người con trai lại gần người yêu lần đầu thì thấy hồi hộp, ngực đập mạnh, tiếng nói rung, đèn cǎi từ chí cũng yêu hơn bình thường, đèn lắc lại gần người đàn bà khác mình không yêu thì không có hiện tượng ấy là tại sao? Người con gái có vui hay không. Trai với gái ai có nhiều hơn?

— Những trạng thái ấy do sự cảm động vì lòng yêu mà có. Không yêu thì tâm hồn vẫn bình tĩnh, vậy nên đến gần người đàn bà mình không yêu thì không có những sự ấy. Con gái hay con trai đều có thể cũ, nhiều ít tùy người, và cũng không phải là một cái lề chung; có người vẫn yêu mà vẫn giữ bình tĩnh bề ngoài. Chỉ có mấy lần đầu thôi, bao giờ đã quen nhau thì hết.

Ô. Phae (?) Haiphong. — Câu hỏi của ông dài tới 2 trang giấy, — tuy ông có thể viết ngắn làm hai ba giòng được —, thì dũng làm sao được ở mục này? Chỗ ở đây chỉ có hạn thời.

Cụ Ngóng Thira-thien — Trong cuống họng người nào cũng có một cái luette. Nhưng cái luette của tôi là chia hai ra từ khi mới sinh, thành thử khi tôi nói hơi ra lỗ mũi nhiều quá, nghe trật trít. Nghe nói có nhiều nhà thương có thể may hai cái ấy lại được. Vậy nhà thương ấy ở chỗ nào? Ở Đông dương có không?

— Vào xem bệnh tại nhà thương Huế. Ở đó thế nào chả có một nhà chuyên môn về khoa mồ xè. Nếu không chữa nổi người ta sẽ bảo cho nơi có thể chữa được.

HỘP THƯ

— Ô Trần Mai Ninh. — Ông cho biết ngay chỗ ở. Đã gửi Contrat d'Édition cho ông rồi, sao chưa gửi lại trả? Mong tin ông.

— Ô. Văn Thành Huế. — Truyền « Birom tráng » bắt đầu từ số 202, ông cứ gửi về 2p.00 cả cước.

— Hoi địa chỉ — Các bạn có tên dưới đây làm ơn cho biết ngay địa chỉ rõ ràng: Cố Dời, Huy Vinh, Tế Hanh và Giao Giao.

Thuốc Ho Lao

Thầy lang VŨ DUY THIỆN 81 phố Hàng Bông — HANOI chỉ chăm nghiên cứu sách vở, không mở cửa hàng lòe loẹt, xem mạch kê đơn, bốc thuốc chén. 20 năm nghiên cứu, tìm ra 3 thứ thuốc trừ lao rất công hiệu:

- 1.— Trù lao, Linh taur cao
- 2.— Bồ phế sál trùng hoán
- 3.— Chè huyết trùt căn hoán

Ba thứ thuốc này toàn vị qui giá: Giá tiền là: 18p50. Thư và mandat đề cho: M. Vũ duy Thiện
81 phố Hàng Bông HANOI

◆ ◆

NGUYỄN TỬ-SIÊU soạn in lân thu' hai

(LẠI GẦN HẾT)

VIỆT THANH CHIẾN SƯ

Chuyện Vua Quang Trung dành quân Tàu Rút bay. Giá 0p40, — Hai Bà Họ Trung đánh giặc, giá 0p80 — Vua Bà Triệu-Ấu đánh Tàu giá 0p50 v. v... (Xa gửi mua thêm cước)

Thư, Mandat đề cho nhà xuất bản:

NHẬT-NAM THU-QUÁN 19 Hàng Điều Hanoi

◆ ◆

Bút máy

PARKER giá 23p50 34p50
WATERMANN giá 17p50, 22p75, 26p75
EVERSHARP giá 15p25, 24p50, 38p85

Ngòi vàng của

◆ ◆ HOA - KỲ ◆ ◆

Ngòi Thủy - Tinh

KAOLO giá 5p00

KHẮC TÊN. — Cố máy điện khắc tên họ vào bút không tinh vien, làm quà hay mừng cưới một người bạn một cái bút máy có khắc tên người bạn đó vào thi không ghi nhà và quê bút

GÜM KHẨP ĐỒNG DƯƠNG. — Những bút của bốn biển gửi đi đều có thư chuyền mòn xem rất cẩn thận và mỗi cái bút gửi đi đều có faculae gửi số làm bảo đảm. Nên dù ở xa mua cũng không ngại mua phải hàng giả.

MAI-LINH

60-62, Avenue Paul Doumer — HAIPHONG
Telephone 332, Boite postale No 41

Nhà bán kính và bút mờ từ năm 1932

Răng sứ trắng, bóng, đều đẹp

Su'a ngu'o'i bang dien

26, Hàng Than, HANOI MY-VIEN AMY

Fondée en 1930. Directrice: Mlle MAI

Uốn tóc điện các bà, các ông, cô cậu lâm kiều đẹp

Thuốc phong tinh

Mắc bệnh Giang Mai, cù đình Thiên pháo, phai hạch, phát soái, & kẽm lối, lung lay rãnh, cát dùng thuốc Giang Mai số 18 giá 1p00 là khỏi.

Bệnh lâu buốt, tức, dài ra mủ, dài rãnh, dùng thuốc Lâu buốt số 4 giá 0p50 và Bảo Mệnh Thang số 15 giá 0p15, sẽ hết buốt tức ngay.

Bệnh lâu ra mủ, dùng thuốc Lâu mủ số 10 giá 0p50 và Bảo Mệnh Thang sẽ khỏi.

Bệnh Lậu vừa buốt vừa ra mủ, mới phát hay đã lâu, dùng Thành nén cứu khò số 70 giá 1p20 và Bảo Mệnh Thang kiên hiệu một cách rất nhanh chóng.

Sau khi đã khỏi bệnh lâu và giang mai nhưng qui đầu còn ướt như rải gáy, tiêu tiện vẫn đục, đặt gân, ngừa trong ống tiêu, kiêng dùng thuốc Tuyệt trùng số 12 giá 0p60 sẽ khỏi ngay và bệnh không bao giờ trở lại nữa.

Bồ phế trừ lao

Phổi là một cơ quan rất hệ trọng, luôn luôn thở hút, không lúc nào nghỉ, chắc ai cũng hiểu. Nhưng những khi hơi thở không đều, nóng phổi, bức hơi, đau ngực, phải tìm cách chữa cho phổi được đều hòa. Phổi được đều hòa, sẽ không thể sinh ra các bệnh ho và bệnh lao được.

Bởi sự từng trải chữa các bệnh ho, lao, suyễn, nên chúng tôi phát minh ra thí thuốct này để công hiến quốc dân.

Thuốc Bồ Phế trừ lao này có thể chữa được hết các bệnh do phổi sinh ra: Khí huyết, khát huyết (ho khạc ra máu), súc, suyễn, cảm, hiccups, ho khán, ho đờm, ho ra máu, ho rít từng cơn, khạc ra đờm rãnh, người xanh xao mệt nhọc, bệnh ho gà trẻ con, cùng là phòng trừ các bệnh lao phổi.

Muốn phòng những bệnh trên này, kịp dùng thuốc Bồ Phế trừ lao số 99 giá 1p00 (hộp nhỏ 0p60), không thử mắc các bệnh do phổi sinh ra.

Thuốc ngủ

Những người vì kinh bất xung tâm, nôn sinh ra không ngủ được, mệt mỏi, tinh thần lờ đờ, bồn chồn từng lúc, ý nghĩ liên miên. Vì huyết chẳng qui Cau, nên sinh ra không ngủ được. Kịp dùng Thuốc Ngủ số 18 giá 1p00 là ngủ được ngay mà lại bồi Tâm, Cau nhiều lâm, thêm nhiều sức khỏe, không như những thứ thuốc ngủ khác.

NHÀ THUỐC

LÊ HUY PHÁCH

số nhà 19, Phố Gia Long — HANOI
Có đại lý khắp các nơi và sách « Bảo vệ gia đình » biểu các ngài

Phòng khám bệnh và chữa bệnh bằng điện

54, phố Gia-Long, Hanoi

Bác sĩ Nguyễn - định - Hoảng

Cựu chuyên môn chiếu điện tại nhà thương

PITIÉ à PARIS

Chữa đủ mọi bệnh

Chuyên môn bệnh Dạ dày và Phổi

Các bà có thai

NÊN CHÚ Ý

Các bà có thai nếu thấy chóng mặt, rít dầu, nôn, ợ, hay túa nước rãnh, đau lưng, mỏi gối, nhọc mệt, hay ra khí hư, hoặc thai động không yên, kịp dùng thuốc này, thì các bệnh kẽ trên khỏi ngay.

Còn bà nào có chứng tiêu-sản (đè non) hoặc hữu sinh vô dường (có đè mà không nuốt được) nên uống thuốc này mà phòng trước, thì khi sinh non dù tháng, và được dễ dàng khỏe mạnh. Nói tóm lại các bà có thai muốn được luôn luôn khỏe mạnh, sự sinh non được dễ dàng, sau này trẻ em không hay sài đẹn, nhất là tránh được bệnh sản hậu, chỉ nên thường uống:

Thuốc Dưỡng Thai

THANH-XA này mỗi hộp 1p00 sẽ được như ý sở nguyên

Các bà có mắc bệnh khí-hư, hàng ngày ra những chất trắng nhón như mũi, như rựa chuối, cũng có người ra hung hung như óc cá, nên chữa ngay, kéo sinh chứng mất thâm da nhợt, nóng ruột rít dầu, đau lưng mỏi gân, mơ màng, chiêm bao, kém sinh dục, v.v. uống

Thuốc Khi Hu

THANH-XA mỗi chai 1p00, mới một chai khỏi ngay, lần sau chỉ ba chai là khỏi hẳn. Các thuốc kẽ trên có bán ở

Nhà thuốc THANH-XA

73, Góc phố Hàng Thiếc và Hàng Nón Hanoi, cửa treo cờ Vàng
Và đại lý các tỉnh (ở xa gửi linh hóa giao ngan)

Đại lý — Haiphong: Mai-Linh, Nam-Dinh: Việt-long, Hai-dương: Quang-huy, Bắc-ninh: Vĩnh-yến, Sóc-tây, Tông: Quý-lợi, Việt-tri: Vạn-lợi, phủ Việt-lợi, Vĩnh-yến: Ngọc-tân, Phúc-yến: Thành-phong, Phú-thọ: Tế-bèa-dường
Hà-dông: Thành-xa cửa chợ, Hồng-gai: Đại-thanh, Thái-nguyễn: Quảng-thanh, Hòa-bình: Kim-long phủ Bồng-nhan, Thành-báu: Thái-lai, Ninh-bình: Ich-tri và đại lý rượu Vạn-ván, Vinh: Sinh-huy, Huế: Đức-thanh, Viết-tiane: Việt-bà, Uông-bì: Mai-linh rue Vermaz.

Và khắp các tỉnh những nơi treo biển đại lý Thành-Xa đều có bán

THƠM và MUỘT

Vì vậy người lịch sự bao giờ, cũng dùng nó. Bán tại các cửa hàng lớn Trung-Nam, Bắc-Kỳ

Ideal-Fix

Không NHỒN
và TRANG
tắc, dễ sâu
không chua

Chải tóc theo ý muốn

CAPRI

1, JULES FERRY HANOI

Bán lẻ Phấn và Nước Hoa
(từ 0p20 trở lên)

Sây-sập-zì

Áy là tên mà các bạn láng cho đặt cho thuốc cường dương Quảng-Tỵ (42). Thuốc Bồi chế ở bên Tàu, biến hiệu ngay tức khắc, nó giúp cho đàn ông được hoàn toàn mãn nguyện trong việc giao tình. Rất có ích cho những người bị liệt dương, ái tình, mộng tình. Mỗi lọ giá 1p.
Gửi linh hóa giao ngan

dào-lập

97, Hàng Gai, Hanoi

Luthart

DÙNG TIẾNG
KÉU
ĐẸP
BỀN

Guitares Banjos Violons

Mandolines et
accessoires de
Lutherie

DƯƠNG THIỆU TƯỚC
57, Rue du Chambon 57
— HANOI —

CABINET D'ARCHITECTE

LUYỆN, TIẾP, ĐỨC

42 Berges Desbordes, Hanoi
Telephone : 679

Võ đức Diên

và

Nguyễn văn Nghi

KIẾN TRÚC SƯ

8, Place Negrer

♦ HANOI — Tel. 77 ♦

École THANG - LONG

Enseignement Secondaire, Primaire Supérieur, Primaire et Élémentaire
Rue Bourret et Bd Henri d'Orléans — Hanoi — Tél. 885

I.— Rentrée des classes :

Lundi 2 Septembre 1940

a— Cycle Secondaire : Classe de 4ème Secondaire : à 9h15 du matin.

Les autres classes secondaires : à 7h du matin.

b— Cycle Primaire Supérieur : 1ère Année et les nouveaux élèves des

autres classes P. S. : à 7h du matin.

Les anciens élèves admis à passer en 2ème Année, 3ème Année, 4ème Année devront être présents à l'Ecole à 7h ou à 9h15 suivant la série de leurs classes respectives (indiquées sur la carte bleue qui leur a été remise par la Direction).

c— Cycle Primaire : à 7h du matin.

II.- Examen de passage : TARIF DES FRAIS D'ETUDES

Jeudi 29 Aout 1940

à 7h du matin

III.- Concours de bourses :

Mardi 20 Aout 1940

à 7h du matin

Classes Secondaires	Classes Primaires Supérieures	Classes Primaires
1ère Secondaire 8p00	4ème Année complémentaire (1) 6p00	C. Sup. Compl. (1) 3p50
2ème Secondaire 7p00	4ème Année P. S. 6p75	C. Supérieur 3p00
3ème Secondaire 6p00	3ème Année P. S. 5p75	C. Moyen 2ème Année 2p25
4ème Secondaire 5p00	2ème Année P. S. 4p75	C. Moyen 1ère Année 2p00
5ème Secondaire 4p50	1ère Année P. S. 4p00	C. Élémentaire 1p75
6ème Secondaire 4p00	Préparation au B. E. 6p00	C. Préparatoire 1p50
		C. Enfantin 1p25

(1) Cours pour redoublants.

Pour tous renseignements, s'adresser au Secrétariat de l'Ecole THĂNG LONG.

INSTITUTION

Rue DAYOT — HUÊ

Hiệu trưởng : Tôn-quang-Phiệt
Thủ quỹ : Trần-hữu-Duân

Năm 1937-1938, thi Tiêu-học đậu 64 trò ; năm 1938-1939 đậu 65 trò.

Kỳ thi Cao-dâng tiêu-học năm nay (Juin 1940), trường chúng tôi đã 49 trò mà đậu vào kỳ thi thứ nhất (sous-admissible) đến 24 trò (tỷ số 49%) ; đậu hẳn 7.

Chưa có trường nào thi tiêu-học đậu bằng trường THUẬN-HÓA và từ khi đổi thè lệ thi Cao-dâng tiêu-học, chưa có trường nào được tỷ số 49% về kỳ thi thứ nhất như THUẬN-HÓA. Còn kỳ thi thứ hai (Toán-pháp, Cách tri, v.v..) năm nay ai cũng nhận là khó ; mặc dù, tỷ số học sinh chúng tôi đậu hẳn ($7/49$) vẫn nhiều hơn tất cả các trường tư khác ở Trung-Ký.

Sở dĩ có kết quả như vậy là vì :

1— Trong các trường tư ở Huế, chỉ có THUAN-HOA là do một đoàn thể giáo viên chuyên nghiệp chủ trương.

2— Đoàn thể giáo viên THUẬN-HÓA khi nào cũng cố sức làm cho học trò chăm học và lành những sự xa-hoa. Vì lẽ ấy, chúng tôi chỉ nhận nam-học-sinh để học tro để bè học tập.

Đi học là cốt để thu kết quả tốt, chứ không phải cốt tim chở vui chơi. Phu huynh và các học sinh ham học đều đồng ý với chúng tôi về chô đó. Nên tuy trường chúng tôi về hình thức không có gì lồng lẫy, mà vẫn được mọi người tin nhiệm.

Đến kỳ khai giảng sắp tới cũng sẽ có các giáo viên sau này như mấy năm trước :

MM. Đào-duy-Anh, Trần-dinh-Đàn, Phạm-hữu-Khánh, Hoàng-xuân-Nam, Tôn-quang-Phiệt, Nguyễn-doân-Thám, Trần-hữu-Duân, Nguyễn-văn-Đàn, Nguyễn-đức-Nguyễn, Hoàng-Tăng, Bồ-doân-Võ.

HỌC PHÍ — Tuy một đội trường tăng học-phi, chúng tôi vẫn giữ tiền học như cũ, vì chúng tôi biết rõ tình thế khó khăn của một số học sinh.

Nhứt niên : 3p50   Nhị niên : 4p00   Tam niên : 4p50   Tứ niên : 5p00

Ngày thi học bỗng : Vendredi 30 Aout 1940

Ngày khai giảng : Lundi 2 Septembre 1940

THUẬN - HÓA

Những kết quả xưa nay chưa từng
thấy trong các trường tư Trung-Ký